Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 28 kwietnia 2022 r.

o zmianie ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 306) wprowadza się następujące zmiany:

1) do tytułu ustawy dodaje się odnośnik nr 1 w brzmieniu:

---

1) Niniejsza ustawa służy stosowaniu:
   1) rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w sprawie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463, Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 117 z 05.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1);
   2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1);
   3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.3017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3);
   4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27);
   5) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43 oraz Dz. Urz. UE L 180 z 21.05.2021, str. 3);
   6) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45 oraz Dz. Urz. UE L 427 z 30.11.2021, str. 149).

2) Niniejszą ustawą:

„[1)] Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27).”;

2) w art. 1:

a) uchyla się pkt 2 i 3,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zasady wykonywania zadań przez Inspekcję, w szczególności przeprowadzania kontroli, w tym kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr

1) zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej;

2) uchyla się ustawę z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej oraz ustawę z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu.

999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi", oraz wykonywania innych czynności w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi".";

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) prawodawstwo weterynaryjne – przepisy Unii Europejskiej dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w zakresie weterynarii, w tym przepisy o kontrolach urzędowych w zakresie weterynarii, a także przepisy wdrażające lub wykonujące te przepisy, w tym zwłaszcza przepisy o produktach pochodzenia zwierzęcego, ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także o ochronie zwierząt;

2) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr

---

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”;

3) przywóz – wprowadzenie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;

4) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625.”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1 w pkt 2 w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) przywożonych produktów złożonych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625.”,

b) w ust. 2 w pkt 4:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych,”,

– uchyla się lit. b,

c) w ust. 4 po wyrazach „nadzorowanych oraz” skreśla się wyraz „jednostek”,

d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kontroli urzędowej, o której mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczącej środków transportu, w tym okrętów i statków powietrznych, wykorzystywanych do przewozu zwierząt, produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wojsk obcych;

2) kontroli urzędowej zakładów zaopatrujących lub ubiegających się o zaopatrywanie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w produkty pochodzenia zwierzęcego.”;

5) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Inspekcji, przy wykonywaniu swoich zadań, współpracują z właściwymi organami prokuratury i administracji rządowej, jednostkami samorządu terytorialnego oraz organami samorządu lekarsko-weterynaryjnego.”;

6) uchyla się art. 4a;

7) w art. 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania organów Inspekcji wykonują:

1) pracownicy Inspekcji oraz osoby wyznaczone do wykonywania określonych czynności będący:

a) urzędowymi lekarzami weterynarii w rozumieniu art. 3 pkt 32 rozporządzenia 2017/625,

b) urzędowymi pracownikami pomocniczymi w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,

c) pracownikami wyznaczonymi przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/624”;

2) pracownicy Inspekcji niebędący osobami, o których mowa w pkt 1;

3) osoby wyznaczone do wykonywania czynności o charakterze pomocniczym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.

3. Osoby, o których mowa w ust. 2, wyznaczone do wykonywania określonych czynności wykonują powierzone czynności pod nadzorem i w imieniu organów Inspekcji.”,

b) uchyla się ust. 4 i 5;

8) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej oraz udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 4 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do organów wykonujących zadania określone w ustawie.”;

---

4) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 307 z 01.09.2021, str. 1.

9) w art. 7a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organem doradczo-opiniodawczym Głównego Lekarza Weterynarii w zakresie funkcjonowania laboratoriów do celów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych określonych w rozporządzeniu 2017/625 jest Rada do spraw Laboratoriów.”;

10) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. Do postępowań w sprawach:

1) o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3,

2) dotyczących uchylenia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji w sprawach, o których mowa w art. 15f ust. 1, art. 15i ust. 3 i art. 25a ust. 3, oraz w sprawach wznowienia postępowania zakończonego wydaniem takich decyzji

– nie stosuje się przepisów art. 29 i art. 32 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24).”;

11) w art. 11 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W ramach granicznego inspektoratu weterynarii funkcjonują punkty kontroli granicznej w rozumieniu art. 15a ust. 1.”;

12) w art. 13:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 11,

– po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) opracowuje projekt planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie żywności pochodzenia zwierzęcego, żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, oraz pasz i przedkłada go do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;

11b) jest instytucją łącznikową, o której mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w zakresie zadań organów Inspekcji oraz wykonuje w tym zakresie obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 103 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Główny Lekarz Weterynarii wykonuje zadania pojedynczego organu określone w art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia 2017/625 w obszarze określonym w art. 1 ust. 2:

1) lit. a rozporządzenia 2017/625 – w zakresie dotyczącym żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, z wyjątkiem przepisów mających na celu zapewnienie uczciwych praktyk handlowych, ochrony interesów konsumentów i zapewnienia im prawa do informacji oraz przepisów dotyczących wytwarzania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;

2) lit. c–f rozporządzenia 2017/625.”,

c) uchyla się ust. 2–8,

d) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii składa, do dnia 30 czerwca, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdanie z realizacji zadań Inspekcji w roku ubiegłym.”;

13) po art. 14 dodaje się art. 14a–14c w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. W zakresie zadań Inspekcji powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych wykonuje zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Główny Lekarz Weterynarii oraz wojewódzki, powiatowy i graniczny lekarz weterynarii wykonują zadania właściwego organu określone w art. 5 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 5 ust. 2.

Art. 14b. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje zaświadczenia o spełnianiu:

1) minimalnych standardów co do higieny i warunków utrzymania zwierząt w gospodarstwie w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej albo dofinansowania ze środków pochodzących z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR);

2) warunków utrzymywania zwierząt gospodarskich w zakresie niezbędnym do ubiegania się lub otrzymania pomocy finansowej ze środków pochodzących z

Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Art. 14c. Powiatowy lekarz weterynarii jest właściwym organem, o którym mowa w art. 93–95, art. 97–101, art. 173 oraz art. 181–185 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt") (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.[5)]) oraz przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia.";

14) po art. 15 dodaje się art. 15a–15j w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w zakresie wyznaczenia punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej", oraz wycofania, zawieszenia lub ponownego wyznaczenia punktów kontroli granicznej.

2. Główny Lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w infrastrukturze lub funkcjonowaniu punktu kontroli granicznej.

3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ aktualny wykaz wyznaczonych punktów kontroli granicznej.

Art. 15b. 1. Graniczny lekarz weterynarii jest właściwym organem do przeprowadzania kontroli urzędowych oraz wykonywania innych czynności urzędowych dotyczących:

1) zwierząt i towarów w punkcie kontroli granicznej niezależnie od tego, czy te zwierzęta i towary podlegają kontroli, o której mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f rozporządzenia 2017/625;
2) środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, kontrolę urzędową zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz

---

5) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.3017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

d–f rozporządzenia 2017/625, a także inne czynności urzędowe w odniesieniu do takich zwierząt i towarów wykonuje:

1) graniczny lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu objętym terytorialnym zakresem działania tego granicznego lekarza weterynarii;
2) powiatowy lekarz weterynarii – w przypadku gdy zwierzęta lub towary znajdują się w miejscu położonym poza terytorialnym zakresem działania granicznego lekarza weterynarii.

3. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadzający kontrole urzędowe i wykonujący inne czynności urzędowe w portach morskich współpracuje z organami celnymi w zakresie tych kontroli i czynności, w szczególności informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie i miejscu planowanej kontroli. Graniczny lekarz weterynarii przeprowadza takie kontrole i wykonuje takie czynności w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813 i 835).

Art. 15c. Zarządzający przejściami granicznymi są obowiązani do nieodpłatnego udostępnienia pomieszczeń biurowych, laboratoryjnych, socjalnych oraz powierzchni magazynowych dla zatrzymanych przesyłek, które spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego.

Art. 15d. Przesyłkę zwierząt, o których mowa w art. 15b ust. 1 pkt 1, transportuje się pod dozorem celnym do punktu kontroli granicznej lub stacji kwarantanny, jeżeli przepisy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt lub o ochronie zdrowia publicznego obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15e. 1. Jeżeli przepisy obowiązujące na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej albo przepisy państwa miejsca przeznaczenia przewidują poddanie przesyłki zwierząt kwarantannie lub izolacji, to kwarantanna lub izolacja odbywa się w:

1) zatwierdzonej stacji kwarantanny znajdującej się:
   a) w państwie pochodzenia przesyłki zwierząt,
   b) na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

2. Jeżeli graniczny lekarz weterynarii nakaże, w drodze decyzji administracyjnej, kwarantannę lub izolację przesyłki zwierząt, to w zależności od stwierdzonego ryzyka odbywają się one w jednym z następujących miejsc w:

1) punkcie kontroli granicznej lub w jego pobliżu;
2) gospodarstwie miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt;
3) stacji kwarantanny znajdującej się w pobliżu gospodarstwa miejsca przeznaczenia przesyłki zwierząt.

3. Nadzór nad stacją kwarantanny sprawuje graniczny lekarz weterynarii, a jeżeli stacja kwarantanny znajduje się poza obszarem właściwości tego lekarza – właściwy powiatowy lekarz weterynarii.

Art. 15f. 1. Właściwym organem do uznania składu, o którym mowa w art. 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2124 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących kontroli urzędowych przesyłek zwierząt i towarów w tranzycie, przeładunku i w trakcie dalszego transportu przez terytorium Unii oraz zmieniającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 798/2008, (WE) nr 1251/2008, (WE) nr 119/2009, (UE) nr 206/2010, (UE) nr 605/2010, (UE) nr 142/2011, (UE) nr 28/2012, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/759 i decyzję Komisji 2007/777/WE (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 73, z późn. zm.[6)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2124”, wycofania tego uznania lub tymczasowego zawieszenia tego uznania jest graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii, właściwi ze względu na miejsce położenia tego składu.

2. Uznania, wycofania uznania lub tymczasowego zawieszenia uznania, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w drodze decyzji administracyjnej. Uznania składu dokonuje się na wniosek podmiotu prowadzącego ten skład.

3. Główny Lekarz Weterynarii:

1) jest organem właściwym w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 25 rozporządzenia 2019/2124;
2) może wyznaczyć system informacyjny inny niż system, o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, w celu powiadamiania o przesyłkach, o których

6) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 3.

mowa w art. 16 rozporządzenia 2019/2124, oraz innych przesyłkach – w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej tak stanowią.

Art. 15g. Koszty związane z dojazdem do miejsc dokonywania czynności wynikających z zastosowania środków, o których mowa w art. 66–69 i art. 71 rozporządzenia 2017/625, ponosi osoba odpowiedzialna za przesyłkę.

Art. 15h. Kontrole urzędowe mrożonego tuńczyka, który nie został odgłowiony lub wypatroszony i który został wyładowany bezpośrednio w portach Unii Europejskiej ze statku rybackiego pływającego pod banderą państwa trzeciego, przeprowadza w zakładzie przetwórczym powiatowy lekarz weterynarii zgodnie z przepisami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2126 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do przepisów dotyczących określonych kontroli urzędowych odnoszących się do niektórych kategorii zwierząt i towarów, środków stosowanych po przeprowadzeniu tych kontroli oraz niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 104, z późn. zm.[7)]).

Art. 15i. 1. W zakresie produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2122 z dnia 10 października 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do niektórych kategorii zwierząt i towarów zwolnionych z kontroli urzędowych w punktach kontroli granicznej i w odniesieniu do określonych kontroli bagażu osobistego pasażerów i małych przesyłek towarów wysyłanych do osób fizycznych i nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 45, z późn. zm.[8)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/2122”, oraz zwierząt domowych, o których mowa w art. 11 rozporządzenia 2019/2122, zadania właściwego organu określone w art. 8 i art. 12 rozporządzenia 2019/2122 wykonuje wojewoda.

2. Organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa

---

7) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 19 z 24.01.2020, str. 66.

8) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 427 z 30.11.2021, str. 149.

celnego jest właściwym organem, o którym mowa w art. 9 i art. 10 rozporządzenia 2019/2122.

3. Zgody, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 2019/2122, udziela powiatowy lekarz weterynarii.

4. Produkty pochodzenia zwierzęcego, produkty złożone i produkty uzyskane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małe przesyłki tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122, niespełniające wymagań określonych w rozporządzeniu 2019/2122, przekazane przez podróżnych lub operatora świadczącego usługi pocztowe organom, o których mowa w ust. 2, do unieszkodliwienia są przechowywane, transportowane i niszczone zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.[9)]).

5. Koszty zniszczenia produktów i przesyłek określonych w ust. 4 ponosi organ celny albo organ administracji rządowej upoważniony do wykonywania niektórych zadań organów celnych zgodnie z przepisami prawa celnego.

Art. 15j. Organy celne obejmują procedurą dopuszczenia do obrotu przesyłkę objętą monitorowaniem z punktu kontroli granicznej przybycia do Unii Europejskiej do zakładu w miejscu przeznaczenia wyłącznie po przedstawieniu ostatecznie wypełnionego wspólnego zdrowotnego dokumentu wejścia potwierdzającego, że przesyłka dotarła do miejsca przeznaczenia i została objęta nadzorem właściwego powiatowego lekarza weterynarii.”;

15) w art. 16:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

---

9) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wyznaczać na czas określony lekarzy weterynarii niebędących pracownikami Inspekcji, w tym lekarzy weterynarii świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt, do:”,

– – lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) sprawowania nadzoru nad ubojem zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.[10)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 14), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w tym badania dobrostanu zwierząt po ich przybyciu do rzeźni, badania przedubojowego i poubojowego, oceny mięsa i nadzoru nad przestrzeganiem w czasie uboju przepisów o ochronie zwierząt,”,

– – lit. g–j otrzymują brzmienie:

„g) sprawowania nadzoru nad punktami odbioru mleka, przetwórstwem mleka oraz przechowywaniem produktów mleczarskich i wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

h) sprawowania nadzoru nad wyładowywaniem ze statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków

---

10) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 27, Dz. Urz. UE L 338 z 22.12.2005, str. 83, Dz. Urz. UE L 320 z 18.11.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 281 z 25.10.2007, str. 8, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 8, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 178 z 09.07.2009, str. 25, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2010, str. 18, Dz. Urz. UE L 46 z 19.02.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2011, str. 39, Dz. Urz. UE L 8 z 12.01.2012, str. 29, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 15, Dz. Urz. UE L 220 z 17.08.2013, str. 14, Dz. Urz. UE L 69 z 08.03.2014, str. 95, Dz. Urz. UE L 175 z 14.06.2014, str. 6, Dz. Urz. UE L 307 z 28.10.2014, str. 28, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2016, str. 22, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 37, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 3, Dz. Urz. UE L 285 z 01.11.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 45 z 17.02.2018, str. 47, Dz. Urz. UE L 197 z 03.08.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 239 z 24.09.2018, str. 41, Dz. Urz. UE L 42 z 13.02.2019, str. 35, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 39, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 40, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 42, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 43, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 44, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 45, Dz. Urz. UE L 43 z 14.02.2019, str. 46, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 434 z 23.12.2020, str. 10, Dz. Urz. UE L 297 z 20.08.2021, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

przetwórni, produktów rybołówstwa, nad obróbką, przetwórstwem i przechowywaniem tych produktów oraz ślimaków i żab, a także wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

i) sprawowania nadzoru nad przetwórstwem i przechowywaniem jaj konsumpcyjnych i produktów jajecznych oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia,

j) pobierania próbek do badań w zakresie:

– bezpieczeństwa żywności,

– innym niż określony w tiret pierwsze,”,

– – w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu:

„n) kontroli pasz, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, przeznaczonych do wywozu oraz wystawiania wymaganych świadectw zdrowia;”,

– uchyla się pkt 1a,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wyznaczać osoby niebędące pracownikami Inspekcji, spełniające wymagania w zakresie kwalifikacji, do wykonywania:

a) czynności określonych w art. 18 ust. 2 i 4 rozporządzenia 2017/625 jako urzędowi pracownicy pomocniczy w rozumieniu art. 3 pkt 49 rozporządzenia 2017/625,

b) kontroli urzędowych, o których mowa w art. 18 ust. 7 lit. i rozporządzenia 2017/625, jako pracownicy wyznaczeni przez właściwe organy w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2019/624,

c) czynności o charakterze pomocniczym określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 6 pkt 1.”,

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Do lekarzy weterynarii, o których mowa w ust. 1a, przepisy ust. 2, 3 i 4–5a stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku wyznaczenia lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt do wykonywania

czynności określonych w ust. 1, wyznaczenie tego lekarza weterynarii następuje po uzyskaniu zgody kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt, w ramach którego lekarz ten świadczy usługi weterynaryjne.”,

d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b i 2c w brzmieniu:

„2b. Po wyznaczeniu do wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem oraz że nie pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, a także o:

1) niewykonywaniu zajęć zarobkowych albo
2) wykonywaniu zajęć zarobkowych, podając informacje dotyczące:
   a) czynności wykonywanych w ramach tych zajęć,
   b) podmiotu, na rzecz którego te zajęcia wykonuje, oraz odpowiednio miejsca lub obszaru ich wykonywania,
   c) okresu wykonywania tych zajęć.

2c. W przypadku zmiany informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2b, wyznaczony lekarz weterynarii składa powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie o zmianie tych informacji. Oświadczenie to zawiera aktualne informacje i jest składane w terminie 7 dni od dnia zmiany tych informacji.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 1, następuje po zawarciu przez powiatowego lekarza weterynarii umowy z:

1) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w ramach prowadzonej przez te osoby pozarolniczej działalności gospodarczej, lub
2) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, poza prowadzoną przez te osoby pozarolniczą działalnością gospodarczą, lub
3) osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w przypadku w którym nie prowadzą one działalności gospodarczej, lub
4) podmiotem prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt – w przypadku wyznaczenia lekarzy weterynarii świadczących usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt

– określającej zakres, terminy i miejsce wykonywania tych czynności, wysokość wynagrodzenia za ich wykonanie oraz termin płatności.”,

f) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. Lekarzom weterynarii, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 1a, wyznaczonym przez powiatowego lekarza weterynarii, a także podmiotom prowadzącym zakład leczniczy dla zwierząt, z którymi zawarto umowę, o której mowa w ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii zwraca koszty dojazdów na obszarze objętym terytorialnym zakresem działania tego organu, zrealizowanych samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem, do miejsc wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

1) lit. a–c,

2) lit. d – z wyłączeniem nadzoru nad przeprowadzeniem uboju zwierząt w rzeźni, w której ubój i obróbka poubojowa odbywają się przy użyciu automatycznego przesuwu taśmy,

3) lit. e, j, k oraz m

– na warunkach stosowanych przy podróżach służbowych pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej i określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77^5 § 2 Kodeksu pracy.

3c. Zwrot kosztów dojazdów, o którym mowa w ust. 3b, nie przysługuje w przypadku, gdy powiatowy lekarz weterynarii zapewnił środek transportu umożliwiający dojazd związany z wykonywaniem czynności.”,

g) w ust. 5:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) gdy zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub osoba wyznaczona pozostaje w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności, lub nie złożyła oświadczenia, o którym mowa w ust. 2c;”,

– w pkt 5 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) kierownika zakładu leczniczego dla zwierząt – w przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4.”,

h) po ust. 5a dodaje się ust. 5b–5d w brzmieniu:

„5b. Podmiot jest obowiązany do złożenia powiatowemu lekarzowi weterynarii, na wniosek tego organu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania

tego wniosku, oświadczenia, o którym mowa w ust. 2b, zawierającego informacje o zajęciach zarobkowych wykonywanych na rzecz tego podmiotu przez lekarza weterynarii, który złożył powiatowemu lekarzowi weterynarii oświadczenie, w przypadku, o którym mowa w ust. 2c, lub jest wyznaczony przez ten organ do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.

5c. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2b, 2c i 5b, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5d. Kwalifikacje lekarzy weterynarii i innych osób wyznaczonych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d–f, lit. j tiret pierwsze i lit. l oraz pkt 2 lit. a i b, są określone w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ust. 7 lit. j rozporządzenia 2017/625.”,

i) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres czynności wykonywanych przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, oraz kwalifikacje tych osób,”;

16) w art. 17:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pokrycie kosztów dojazdów, o których mowa w art. 16 ust. 3b, oraz zapewnienie środka transportu, o którym mowa w art. 16 ust. 3c;”,

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) produkty lecznicze weterynaryjne i wyroby medyczne w rozumieniu art. 2 pkt 38 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1565) użyte w związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1;”;

17) po art. 18a dodaje się art. 18b w brzmieniu:

„Art. 18b. 1. Urzędowe zatrzymanie, o którym mowa w art. 137 ust. 3 lit. b rozporządzenia 2017/625, następuje w drodze decyzji administracyjnej określającej sposób postępowania z zatrzymanymi zwierzętami lub towarami oraz termin, do którego te zwierzęta lub towary zostały zatrzymane.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

3. Stroną postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest posiadacz zwierząt lub towarów podlegających urzędowemu zatrzymaniu.”;

18) w art. 19:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika Inspekcji oraz rodzaje zabezpieczeń tej legitymacji przed przerobieniem lub podrobieniem, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji pracowników Inspekcji uprawnionych do przeprowadzania kontroli w imieniu Inspekcji, a także zastosowanie takich zabezpieczeń tej legitymacji, które uniemożliwią jej przerobienie lub podrobienie.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pracownicy Inspekcji, osoby, o których mowa w art. 16, art. 18 lub art. 20, a także osoby wykonujące pracę w krajowych laboratoriach referencyjnych w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625 oraz laboratoriach urzędowych w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 chronią poufność informacji uzyskanych podczas przeprowadzania kontroli urzędowych i wykonywania innych czynności urzędowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2017/625.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 3, może odbywać się także w obecności pracowników wojewódzkiego inspektoratu weterynarii lub Głównego Inspektoratu Weterynarii.”;

19) w art. 19b:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) okresowe – na podstawie planów kontroli sporządzanych przez powiatowego lekarza weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii lub Głównego Lekarza Weterynarii;”,

b) uchyla się ust. 2 i 3;

20) w art. 19c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrolę przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego albo osoby przez niego upoważnionej, a w razie ich nieobecności – w obecności innego pracownika podmiotu kontrolowanego.”;

21) w art. 19d w ust. 1 w pkt 5 po wyrazach „ich zakresu” skreśla się wyrazy „i skutków”;

22) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Uprawnienia, o których mowa w art. 19 ust. 3, przysługują:

1) ekspertom Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich przeprowadzającym kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625;

2) pracownikom Inspekcji upoważnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii przeprowadzającym audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub dokonującym ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 224).

2. Kontrole, o których mowa w art. 116 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza się w obecności pracowników Inspekcji upoważnionych przez Głównego Lekarza Weterynarii, wojewódzkiego lekarza weterynarii, powiatowego lekarza weterynarii lub granicznego lekarza weterynarii.

3. Audyty, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, i dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 27 ust. 2, art. 31 i art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej, przeprowadza się w obecności pracowników upoważnionych przez podmiot kontrolowany.”;

23) w art. 21 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W rzeźniach korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych lub w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, za pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się także wydzielone i odpowiednio wyposażone miejsce lub miejsca.”;

24) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Wojewódzki lekarz weterynarii podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ informacje określone w art. 11 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, w tym przekazuje w terminie do ostatniego dnia lutego informacje dotyczące kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Powiatowy lekarz weterynarii przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii w terminie do dnia 31 stycznia dane niezbędne do przygotowania informacji dotyczących kontroli urzędowych przeprowadzonych na obszarze województwa w poprzednim roku kalendarzowym, o których mowa w ust. 1.”;

25) w art. 24:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pomieszczeniu, o którym mowa w załączniku III w sekcji I w rozdziale II w ust. 9 rozporządzenia nr 853/2004, udostępnianym pracownikom Inspekcji lub osobom wyznaczonym na podstawie art. 16 i art. 18 przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub”,

b) ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Pomieszczenie określone w ust. 1, w którym jest przeprowadzane badanie laboratoryjne mięsa na obecność włośni, zwane dalej „pracownią badania mięsa na obecność włośni”, powiatowy inspektorat weterynarii wyposaża w odczynniki i sprzęt niezbędny do prawidłowego przeprowadzenia tego badania, zapewniając ich stałą dostępność i przydatność zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z 11.08.2015, str. 7, z późn. zm.[11)]).

3. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej lub osoba przez niego upoważniona kontroluje, czy w pracowni badania mięsa na obecność włośni są spełniane wymagania w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625.

4. Kierownik zakładu higieny weterynaryjnej o stwierdzeniu naruszenia wymagań w zakresie systemu zarządzania wskazanego w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625 w pracowni badania mięsa na obecność włośni przez:

1) osobę wyznaczoną na podstawie art. 16 lub art. 18,

2) pracownika Inspekcji

– informuje powiatowego lekarza weterynarii i wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

---

11) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 104 z 25.03.2021, str. 36.

26) w art. 25:

a) w ust. 1 wyrazy „rozporządzeniu nr 882/2004,” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu 2017/625,”,

b) w ust. 2:

– w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„laboratoria urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625, obejmujące:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) krajowe laboratoria referencyjne w rozumieniu art. 100 rozporządzenia 2017/625.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii jest właściwym organem w sprawach:

1) wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do laboratoriów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, i cofnięcia takiego wyznaczenia;

2) czasowego wyznaczenia laboratorium urzędowego w rozumieniu art. 42 rozporządzenia 2017/625 i cofnięcia takiego wyznaczenia;

3) wyznaczenia laboratorium urzędowego zgodnie z art. 37 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;

4) o których mowa w art. 38 ust. 3 i 4 rozporządzenia 2017/625.”,

d) w ust. 6 wyrazy „krajowe albo wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Jeżeli brak jest krajowego laboratorium referencyjnego i laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej, które można wyznaczyć do przeprowadzenia wymaganych badań laboratoryjnych na podstawie ust. 6, Główny Lekarz Weterynarii, po zasięgnięciu opinii Rady do spraw Laboratoriów, wyznacza do przeprowadzenia tych badań inne laboratorium urzędowe w rozumieniu art. 37 rozporządzenia 2017/625 znajdujące się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Laboratoria urzędowe są poddawane w zakresie stosowanych metod badawczych regularnym badaniom biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniom porównawczym przeprowadzanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a gdy brak jest takiej możliwości – przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA.”;

27) w art. 25a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kierownik laboratorium, o którym mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1 lit. d, ubiegającego się o status laboratorium urzędowego zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod dla celów kontroli urzędowych składa do Głównego Lekarza Weterynarii wniosek w tym zakresie, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej.”,

b) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) opinię w sprawie spełniania przez laboratorium wymagań określonych w art. 37 ust. 4 rozporządzenia 2017/625, wydaną nie wcześniej niż w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku, do której dołącza się raport krajowego laboratorium referencyjnego właściwego dla danego kierunku badań, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA;

3) kopię raportu z badań biegłości lub międzylaboratoryjnych badań porównawczych przeprowadzonych w roku poprzedzającym rok złożenia tego wniosku przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.”,

c) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Główny Lekarz Weterynarii zatwierdza, w drodze decyzji administracyjnej, laboratorium ubiegające się o status laboratorium zatwierdzonego do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod wskazanych we wniosku.

4. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1:

1) bierze udział w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w art. 38 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, w terminach określonych w harmonogramie opracowanym przez krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego laboratorium referencyjnego – nie rzadziej niż raz na 4 lata w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych przeprowadzanych przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej;

2) poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej.

5. Laboratorium, które uzyskało status laboratorium, o którym mowa w ust. 1, w terminie 6 miesięcy od dnia uzyskania w badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych, o których mowa w ust. 4 pkt 1, wyniku niezgodnego z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub wyniku wątpliwego podlega ponownemu badaniu, będącemu badaniem biegłości lub międzylaboratoryjnym badaniem porównawczym, przeprowadzanemu przez właściwe dla danego kierunku badań krajowe laboratorium referencyjne, a w przypadku gdy nie ma takiego krajowego laboratorium referencyjnego – przez krajowe laboratorium referencyjne znajdujące się na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego EFTA lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej.

6. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji administracyjnej, cofa laboratorium zatwierdzenie do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, jeżeli:

1) krajowa jednostka akredytująca, o której mowa w art. 37 ust. 4 lit. e rozporządzenia 2017/625, cofnęła lub zawiesiła posiadaną przez laboratorium akredytację lub
2) laboratorium:
   a) dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości lub międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub nie poddało się badaniu biegłości lub międzylaboratoryjnemu badaniu porównawczemu, o których mowa w ust. 4 pkt 1, lub ponownemu badaniu, o którym mowa w ust. 5, lub
   b) uchyla się od poddania się kontroli, o której mowa w ust. 4 pkt 2, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzania badań, lub
   c) używa do diagnostyki in vitro wyrobów stosowanych w medycynie weterynaryjnej, które nie znajdują się w wykazie wyrobów do diagnostyki in vitro stosowanych w medycynie weterynaryjnej, o którym mowa w art. 76a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub
   d) nie przekazało niezwłocznie wyników przeprowadzonych badań laboratoryjnych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 25d ust. 1, lub
   e) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub

3) nie zostały podjęte działania naprawcze, o których mowa w art. 39 ust. 2 rozporządzenia 2017/625.”,

d) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Wniosek o ponowne zatwierdzenie laboratorium do przeprowadzania badań laboratoryjnych w zakresie określonych kierunków i metod, w stosunku do którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 6, składa się zgodnie z ust. 1 i 2 nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna.

11. Do wniosku o zmianę w zakresie metody badań określonej w decyzji, o której mowa w ust. 3, stosuje się przepisy ust. 2.”;

28) w art. 25b:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań sprawuje nadzór nad laboratoriami urzędowymi w zakresie prawidłowości wykonywania przez nie badań, przeprowadzając kontrolę, w szczególności sprzętu i odczynników stosowanych do tych badań, udziału w badaniach porównawczych oraz wyboru metod do akredytacji. Kontrolę przeprowadza się nie rzadziej niż raz na 3 lata, również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Audyt laboratorium urzędowego, o którym mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, przeprowadza:

1) Główny Lekarz Weterynarii we współpracy z krajowym laboratorium referencyjnym właściwym dla danego kierunku badań;

2) krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii.”,

d) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określi, które laboratoria są krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, a w przypadku gdy dla każdego z laboratoriów referencyjnych Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne –

także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej;";

29) w art. 25f:

a) użyte:

– w ust. 4 pkt 2 oraz ust. 6 i 7 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne" zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej",

– w ust. 5 i 7 wyrazy „krajowe lub wspólnotowe laboratorium referencyjne" zastępuje się wyrazami „krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej",

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Laboratorium wpisane do rejestru poddaje się kontroli właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego, w tym kontroli niezapowiedzianej przeprowadzanej również na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, w zakresie prawidłowości wykonywania badań, obejmującej w szczególności kontrolę stosowanego sprzętu i odczynników oraz udziału w badaniach porównawczych.",

c) w ust. 8 w pkt 2:

– lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) nie poddało się badaniom, o których mowa w ust. 6 lub 7, lub dwukrotnie w kolejnych badaniach biegłości nie uzyskało wyników zgodnych z kryteriami określonymi przez krajowe laboratorium referencyjne lub laboratorium referencyjne Unii Europejskiej, które przeprowadziło te badania, lub

b) nie przekazało powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na lokalizację laboratorium oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce pobrania próbki informacji, o których mowa w art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, lub",

– dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) nie poddało się kontroli, o której mowa w ust. 7a, albo w wyniku takiej kontroli stwierdzono, że laboratorium nie spełnia warunków niezbędnych do przeprowadzenia badań.”;

30) w art. 25g:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Koszty udziału laboratorium w badaniach biegłości i międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych oraz koszty audytów laboratorium, o których mowa w art. 39 rozporządzenia 2017/625, i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań ponosi podmiot prowadzący laboratorium.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wpływy z tytułu organizowania badań biegłości, międzylaboratoryjnych badań porównawczych, audytów i kontroli przeprowadzanych przez krajowe laboratoria referencyjne stanowią dochód budżetu państwa.”;

31) uchyla się rozdział 3;

32) art. 30–34 otrzymują brzmienie:

„Art. 30. 1. Inspekcja pobiera opłaty za przeprowadzanie kontroli urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczących przesyłek:

1) bydła (Bos taurus, Bos indicus, Bison bison, Bison bonasus i Bubalus bubalis), świń, owiec, kóz, królików i dzików, wolno żyjących (dzikich) przeżuwaczy, koniowatych w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, drobiu w rozumieniu art. 4 pkt 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”), a także zajęczaków i ptaków niebędących ptakami bezgrzebieniowymi, zaliczanych do zwierząt łownych lub zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.5 lub 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. a;

2) zwierząt innych niż określone w pkt 1 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części I w lit. b;
3) mięsa, z wyłączeniem mięsa, o którym mowa w pkt 5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części II;
4) produktów rybołówstwa w rozumieniu ust. 3.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części III;
5) produktów mięsnych w rozumieniu ust. 7.1 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa pozyskanego z drobiu w rozumieniu ust. 1.3 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, mięsa króliczego, mięsa pozyskanego ze zwierząt łownych w rozumieniu ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 i mięsa pozyskanego ze zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w rozumieniu ust. 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części IV;
6) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż określone w pkt 3–5 – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części V;
7) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i pasz – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VI;
8) zwierząt i produktów z państw trzecich w tranzycie lub przeładunku – w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwot przewidzianych w rozporządzeniu 2017/625 w załączniku IV w rozdziale I w części VII.

2. Przeliczenia równowartości euro na złote dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym opłata jest pobierana.

Art. 31. 1. Inspekcja pobiera opłaty w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 34 ust. 1, z tym że w przypadkach, w

których mają zastosowanie podwyżki albo obniżki opłat przewidziane odpowiednio w ust. 5 i art. 32 ust. 1–5 – po zastosowaniu takich podwyżek albo obniżek – za:

1) kontrolę zwierząt i produktów przeznaczonych do wywozu, handlu lub przemieszczania w celach niehandlowych albo umieszczenia na rynku krajowym, jeżeli przepisy odrębne wymagają zaopatrzenia ich w dokument wystawiony przez urzędowego lekarza weterynarii;
2) przeprowadzanie kontroli urzędowych i wykonywanie innych czynności urzędowych w przypadkach, o których mowa w art. 47 ust. 1 lit. a, b oraz d–f i art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczących przesyłek innych niż określone w art. 30 ust. 1 oraz w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;
3) nadzór nad przeprowadzeniem uboju zwierząt gospodarskich kopytnych, drobiu, zajęczaków i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych, o których mowa w ust. 1.2–1.4 i 1.6 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004;
4) oględziny tusz zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004, wraz z ewentualnym badaniem narządów wewnętrznych i badaniem na obecność włośni;
5) badanie mięsa zwierząt łownych, o których mowa w ust. 1.5 załącznika I do rozporządzenia nr 853/2004;
6) nadzór nad:
   a) rozbiorem mięsa,
   b) produkcją mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie oraz produktów mięsnych,
   c) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie i produktów mięsnych,
   d) punktami odbioru mleka oraz przetwórstwem mleka,
   e) przetwórstwem, pakowaniem i przepakowywaniem jaj konsumpcyjnych oraz przetwórstwem, pakowaniem lub przepakowywaniem produktów jajecznych,
   f) pozyskiwaniem, obróbką lub przechowywaniem materiału biologicznego, jaj wylęgowych drobiu lub jaj i gamet przeznaczonych do celów hodowlanych,

g) pozyskiwaniem, składowaniem lub przetwarzaniem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych,

h) obrotem zwierzętami, pośrednictwem w tym obrocie i przewozem zwierząt, miejscami gromadzenia, skupu lub sprzedaży zwierząt, punktami kontroli, targowiskami, a także wystawami, pokazami lub konkursami zwierząt,

i) wyładowywaniem albo pierwszą sprzedażą produktów rybołówstwa ze statków rybackich,

j) obróbką, przetwórstwem ryb, skorupiaków, mięczaków, żab lub produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab oraz wyładowywaniem produktów rybołówstwa ze statków przetwórni,

k) przechowywaniem mięsa, mięsa mielonego, surowych wyrobów mięsnych, mięsa oddzielonego mechanicznie, produktów mięsnych, produktów mlecznych, jaj konsumpcyjnych, produktów jajecznych, ryb, skorupiaków, mięczaków, żab oraz produktów pochodzących z ryb, skorupiaków, mięczaków i żab,

l) działalnością związaną ze sprzedażą bezpośrednią,

m) wytwarzaniem, wprowadzaniem do obrotu i transportem pasz i pasz leczniczych przeznaczonych do obrotu oraz warunkami przechowywania lub sprzedaży tych pasz,

n) prowadzeniem działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej,

o) porcjowaniem, pakowaniem i przepakowywaniem miodu,

p) produkcją żywności znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym,

q) obrotem hurtowym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w hurtowniach farmaceutycznych tych produktów,

r) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi prowadzonym w zakładach leczniczych dla zwierząt i ilością produktów leczniczych weterynaryjnych stosowanych w tych zakładach,

s) obrotem detalicznym produktami leczniczymi weterynaryjnymi wydawanymi bez przepisu lekarza sprawowanym u przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie po zgłoszeniu wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii,

t) produkcją wysoko rafinowanego siarczanu chondroityny, kwasu hialuronowego, innych produktów z hydrolizowanych cząstek, chitozanu, glukozaminy, podpuszczki, karuku i aminokwasów,

u) produkcją żelatyny i kolagenu;

7) kontrolę statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni;

8) złożenie wniosku o:

a) wydanie decyzji, o której mowa w art. 25a ust. 3,

b) wydanie zatwierdzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572),

c) którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753 oraz z 2022 r. poz. …),

d) zatwierdzenie zakładu, o którym mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,

e) nadanie zakładowi uprawnienia, o którym mowa w art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego,

f) którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278 oraz z 2022 r. poz. …),

g) wydanie pozwolenia weterynaryjnego na przywóz przesyłki zwierząt lub produktów, jeżeli przepisy odrębne przewidują obowiązek uzyskania takiego pozwolenia,

h) wydanie świadectwa zatwierdzenia środka transportu przeznaczonego do długotrwałego transportu zwierząt;

9) wydanie decyzji, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1);

10) kontrolę urzędową, o której mowa w art. 79 ust. 2:

a) lit. b rozporządzenia 2017/625,

b) lit. c rozporządzenia 2017/625;

11) kontrolę oczyszczania lub odkażania środków transportu używanych do przewozu zwierząt gospodarskich powracających na terytorium Unii

Europejskiej z państw trzecich, nakazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;

12) kontrolę środków transportu, o których mowa w art. 44 ust. 4 lit. a rozporządzenia 2017/625;

13) badania próbek pobranych w:

a) trakcie postępowania związanego z wykryciem substancji niedozwolonych,

b) ramach nadzoru, jeżeli wyniki badań tych próbek wykażą naruszenie przepisów lub są niezbędne do wydania świadectwa zdrowia albo wynikają ze szczególnych wymagań państwa, dla którego jest przeznaczony dany produkt,

c) związku z wykonywaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i pkt 6 lit. i,

d) trakcie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 79 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2017/625.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3–5 i pkt 6 lit. a–k oraz m, obejmują także wystawianie wymaganych dokumentów.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, obejmują także nadzór nad warunkami przechowywania tusz i mięsa.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, ponosi podmiot prowadzący rzeźnię – w przypadku gdy w tej rzeźni dokonano uśmiercenia zwierząt albo przeprowadzono badanie poubojowe.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 7, związane z kontrolą statków rybackich, w tym statków chłodni, statków zamrażalni i statków przetwórni, przeprowadzaną za granicą podwyższa się o koszty przemieszczenia się na dany statek i powrotu z tego statku.

Art. 32. 1. Opłaty, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 1, za kontrolę świń przeprowadzaną w gospodarstwie, w którym jest utrzymywane nie więcej niż 50 świń, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

2. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i 5, w przypadku gdy mięso pochodzące z uboju albo badane zostało pozyskane na użytek własny, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

3. Opłaty za czynności, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3–5, wykonywane w rzeźni oraz opłaty ponoszone przez podmiot prowadzący rzeźnię zgodnie z art. 31 ust. 4, jeżeli w tej rzeźni w poprzednim roku kalendarzowym poddano ubojowi nie więcej niż:

1) 1000 jednostek przeliczeniowych zwierząt gospodarskich kopytnych lub kopytnych zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych,
2) 150 000 sztuk drobiu,
3) 100 sztuk ptaków bezgrzebieniowych

– pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

4. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–c, sprawowany w zakładzie, w którym jest prowadzona wyłącznie działalność w zakresie produkcji mięsa bez kości, mięsa z kością, mięsa mielonego lub surowych wyrobów mięsnych, jeżeli w tym zakładzie w poprzednim roku kalendarzowym w tygodniu średnio wyprodukowano nie więcej niż 5 ton mięsa bez kości lub równoważną ilość mięsa z kością lub nie więcej niż 7,5 tony łącznie mięsa mielonego i surowych wyrobów mięsnych, pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

5. Opłaty za nadzór, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. a–e oraz j, sprawowany w zakładzie, w którym jest prowadzona produkcja wyłącznie gwarantowanych tradycyjnych specjalności wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 343 z 14.12.2012, str. 1, z późn. zm.[12)]), lub produktów tradycyjnych wpisanych na listę, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 224), pobiera się w wysokości obniżonej o 75%, jednak nie niższej niż 40 zł.

6. Jednostka przeliczeniowa, o której mowa w ust. 3 pkt 1, oznacza:

1) sztukę bydła powyżej 3. miesiąca życia albo konia – stanowiącą 1 jednostkę przeliczeniową;
2) sztukę bydła do 3. miesiąca życia albo kopytnego zwierzęcia dzikiego utrzymywanego w warunkach fermowych – stanowiącą 0,5 jednostki przeliczeniowej;

---

12) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 262.

3) świnię:
   a) powyżej 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,20 jednostki przeliczeniowej,
   b) od 15 do 100 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,15 jednostki przeliczeniowej,
   c) poniżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej;
4) owcę albo kozę powyżej 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,10 jednostki przeliczeniowej;
5) owcę albo kozę do 15 kilogramów żywej wagi – stanowiącą 0,05 jednostki przeliczeniowej.

Art. 33. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, są uiszczane:

1) gotówką w miejscu i czasie wykonywania czynności będących przedmiotem opłaty, z wyłączeniem opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a, albo
2) przelewem na rachunek bankowy inspektoratu kierowanego przez organ Inspekcji, w imieniu którego czynności będące przedmiotem opłaty zostały wykonane, w terminie 14 dni od dnia wykonania tych czynności, a opłaty, o których mowa w art. 31 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a, za czynności wykonane w danym miesiącu kalendarzowym – w terminie 14 dni od ostatniego dnia tego miesiąca.

Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 31 ust. 1, nie wyższe jednak niż 10 000 zł, mając na względzie zapewnienie, aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata, a w przypadku opłat określonych w art. 31 ust. 1 pkt 6 lit. l, n oraz p – aby kwota pobieranej opłaty odpowiadała 25% średnich kosztów czynności wymienionych w tych przepisach, a także aby wysokość tych kwot nie była niższa niż 40 zł.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa:

1) uwzględnia jako koszty ponoszone przez Inspekcję koszty określone w art. 81 rozporządzenia 2017/625, a w odniesieniu do czynności innych niż kontrole

urzędowe określone w tym przepisie – koszty wykonywania takich czynności odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 81 rozporządzenia 2017/625;

2) może zróżnicować wysokość stawek opłat w ramach poszczególnych rodzajów czynności określonych w art. 31 ust. 1, mając na względzie zapewnienie, aby kwota opłaty odpowiadała średnim kosztom ponoszonym przez Inspekcję na wykonanie czynności, za które jest pobierana dana opłata;

3) uwzględnia wpływ, jaki na koszty ponoszone przez Inspekcję mają rodzaj i rozmiar działalności oraz czynniki ryzyka, o których mowa w art. 82 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625.”;

33) po art. 34 dodaje się art. 34a–34d w brzmieniu:

„Art. 34a. Główny Lekarz Weterynarii:

1) udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ten organ w terminie do dnia 30 czerwca za poprzedni rok informacje, o których mowa w art. 85 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, dotyczące organów, o których mowa w art. 5 ust. 1;

2) przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 85 ust. 3 rozporządzenia 2017/625.

Art. 34b. Wojewódzkie inspektoraty weterynarii mogą pozyskiwać środki finansowe z tytułu sprzedaży usług zleconych, zwłaszcza w zakresie badań laboratoryjnych przeprowadzanych w celu zapewnienia ochrony zdrowia publicznego.

Art. 34c. Opłaty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, oraz świadczenia pieniężne z tytułu sprzedaży usług zleconych, o których mowa w art. 34b, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 34d. Do należności pieniężnych z tytułu opłat, o których mowa w art. 30 ust. 1 i art. 31 ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

34) w art. 36 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „weterynaryjnej kontroli granicznej” zastępuje się wyrazami „kontroli urzędowych oraz innych czynności urzędowych wykonywanych w punkcie kontroli granicznej”;

35) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. 1. Kto:

1) udaremnia lub utrudnia działalność organów Inspekcji lub osób, o których mowa w art. 5 ust. 2,
2) będąc obowiązanym do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 16 ust. 2c lub 5b, nie składa takiego oświadczenia

– podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Kto:

1) będąc obowiązanym do wykonania nakazu określonego w art. 18 ust. 1, nie wykonuje tego nakazu,
2) będąc podmiotem odpowiedzialnym za przesyłkę zwierząt albo towarów, z wyłączeniem produktów pochodzenia zwierzęcego, produktów złożonych i produktów uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w art. 7 rozporządzenia 2019/2122, oraz małych przesyłek tych produktów, o których mowa w art. 10 rozporządzenia 2019/2122:
   a) nie informuje o zamiarze przywozu lub tranzytu zwierząt albo towarów przez punkt kontroli granicznej zgodnie z wymaganiami, o których mowa w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625,
   b) nie udostępnia dokumentów i nie składa wyjaśnień związanych z przeprowadzaniem kontroli urzędowej lub wykonywaniem innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z art. 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z przepisami sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia 2019/2124,
   c) nie wprowadza przesyłki zwierząt albo towarów do zadeklarowanego miejsca przeznaczenia wskazanego w dokumentach, o których mowa w art. 50 rozporządzenia 2017/625

– podlega karze grzywny.

3. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 i 2 następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U z 2021 r. poz. 457, 1005, 1595 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 655).”;

36) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. Kto, przywożąc lub dokonując tranzytu przesyłki zwierząt albo towarów, nie przedstawia takiej przesyłki do kontroli urzędowej lub w celu wykonania innych czynności urzędowych w punkcie kontroli granicznej zgodnie z

art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625 lub w uznanych składach zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2019/2124, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1140) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2d:
   a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

      „3a. Zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii zawiera co najmniej: imię i nazwisko lekarza weterynarii, datę urodzenia, niepowtarzalny numer zaświadczenia, podstawę prawną przyznania prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii, numer i datę wydania dyplomu lekarza weterynarii oraz organ wydający dyplom lekarza weterynarii.”,

   b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

      „4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu lekarza weterynarii oraz rodzaje zabezpieczeń tego zaświadczenia przed przerobieniem lub podrobieniem, mając na względzie zapewnienie identyfikacji lekarzy weterynarii uprawnionych do wykonywania zawodu i ochrony danych osobowych tych lekarzy weterynarii, a także zastosowanie zabezpieczeń tego zaświadczenia, które uniemożliwią jego przerobienie lub podrobienie.”;

2) w art. 3 uchyla się ust. 2;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a–3i w brzmieniu:

   „Art. 3a. 1. Tytuł specjalisty w danym obszarze weterynarii nadaje się lekarzowi weterynarii, który:

   1) wykonywał przez co najmniej cztery lata zawód lekarza weterynarii;
   2) ukończył szkolenie specjalizacyjne według programu ustalonego dla danego obszaru weterynarii;
   3) zdał egzamin specjalizacyjny.

   2. Lekarz weterynarii ubiegający się o uzyskanie tytułu specjalisty w danym obszarze weterynarii występuje z wnioskiem do Komisji do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, zwanej dalej „Komisją”, o przyjęcie na szkolenie specjalizacyjne.

3. Warunkiem przyjęcia lekarza weterynarii na szkolenie specjalizacyjne jest wykazanie się co najmniej 2-letnim stażem pracy zawodowej. O kolejności przyjęcia decyduje staż pracy zawodowej i uprzednio ukończone kursy specjalistyczne.

4. Wniosek o przyjęcie na szkolenie specjalizacyjne zawiera:

1) imię i nazwisko;
2) określenie miejsca zamieszkania;
3) określenie podmiotu, o którym mowa w ust. 6, w którym lekarz weterynarii planuje odbyć szkolenie specjalizacyjne w danym obszarze weterynarii;
4) informację o przebiegu pracy zawodowej, z podaniem zajmowanych stanowisk;
5) określenie aktualnego miejsca pracy i zajmowanego stanowiska;
6) informację o ukończonych kursach specjalistycznych.

5. Do wniosku o przyjęcie na szkolenie specjalizacyjne dołącza się:

1) odpis dyplomu lekarza weterynarii;
2) odpis zaświadczenia okręgowej izby lekarsko-weterynaryjnej o stwierdzeniu prawa wykonywania zawodu;
3) deklarację pokrycia kosztów specjalizacji przez lekarza weterynarii lub jednostkę organizacyjną kierującą lekarza weterynarii na szkolenie specjalizacyjne.

6. Szkolenie specjalizacyjne jest prowadzone przez uczelnie publiczne prowadzące studia magisterskie na kierunku weterynaria oraz Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy.

7. Nabór na szkolenie specjalizacyjne prowadzone przez podmiot, o którym mowa w ust. 6, ogłasza ten podmiot w porozumieniu z Komisją.

Art. 3b. 1. Do zadań Komisji należy sprawowanie nadzoru nad uzyskiwaniem przez lekarza weterynarii tytułu specjalisty w danym obszarze weterynarii, a w szczególności:

1) ustalanie programów szkolenia specjalizacyjnego dla poszczególnych obszarów weterynarii;
2) powoływanie zespołów, o których mowa w art. 3c ust. 2;
3) powoływanie zespołów egzaminacyjnych dla poszczególnych obszarów weterynarii i ustalanie terminów egzaminów;

4) udzielanie zgody na przeprowadzenie egzaminu specjalizacyjnego w miejscu, o którym mowa w art. 3e ust. 3;
5) podejmowanie uchwał o nadaniu tytułu specjalisty;
6) wydawanie dyplomów, o których mowa w art. 3f ust. 1;
7) ustalanie kosztów specjalizacji w danym obszarze weterynarii.

2. Kadencja Komisji trwa 4 lata.

3. Członków Komisji powołuje minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.

4. W skład Komisji wchodzi 26 lekarzy weterynarii wyróżniających się wiedzą lub umiejętnościami w obszarach weterynarii, posiadających tytuł specjalisty w co najmniej jednym z tych obszarów weterynarii lub co najmniej stopień naukowy doktora.

Art. 3c. 1. Komisja wybiera ze swego grona przewodniczącego, zastępcę przewodniczącego i sekretarza oraz krajowych kierowników specjalizacji.

2. Komisja powołuje spośród swoich członków, na okres kadencji Komisji, po jednym zespole dla każdego obszaru weterynarii, którego zadaniem jest rekomendowanie Komisji kandydatów na szkolenie specjalizacyjne w danym obszarze weterynarii.

3. Komisja obraduje na posiedzeniach. Posiedzenie może odbyć się za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

4. Komisja podejmuje uchwały zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej 2/3 członków.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zwołuje pierwsze posiedzenie Komisji nowej kadencji oraz mu przewodniczy.

6. Posiedzenia Komisji odbywają się w siedzibie Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego, z wyłączeniem posiedzeń odbywanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

7. Szczegółowy tryb pracy Komisji określa regulamin uchwalony przez Komisję.

8. Obsługę administracyjną Komisji oraz przeprowadzenia egzaminów specjalizacyjnych zapewnia Państwowy Instytutu Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy.

Art. 3d. 1. Członkostwo w Komisji wygasa w przypadku:

1) śmierci;
2) złożenia rezygnacji.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa powołuje, na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, członka Komisji na zwolnione miejsce.

3. Kadencja członka Komisji powołanego zgodnie z ust. 2 upływa z końcem kadencji Komisji.

Art. 3e. 1. W skład zespołów egzaminacyjnych dla poszczególnych obszarów weterynarii wchodzą:

1) krajowy kierownik specjalizacji jako przewodniczący;
2) dwie osoby posiadające co najmniej stopień naukowy doktora, specjalizujące się w danym obszarze weterynarii, wybrane spośród osób zgłoszonych przez uczelnie publiczne, które prowadzą szkolenie specjalizacyjne;
3) przedstawiciel Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej;
4) przedstawiciel Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego;
5) przedstawiciel ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Egzamin specjalizacyjny przeprowadza zespół egzaminacyjny w składzie co najmniej 4 osób.

3. Egzaminy specjalizacyjne przeprowadza się w siedzibie Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego lub, za zgodą Komisji, w miejscu wskazanym przez uczelnie publiczne, które przeprowadziły szkolenie specjalizacyjne.

4. W razie negatywnego wyniku egzaminu specjalizacyjnego, przewodniczący zespołu egzaminacyjnego wyznacza ponowny termin egzaminu specjalizacyjnego. Zespół egzaminacyjny może uzależnić dopuszczenie do ponownego egzaminu specjalizacyjnego od odbycia szkolenia uzupełniającego.

Art. 3f. 1. Lekarz weterynarii, który uzyskał tytuł specjalisty, otrzymuje dyplom specjalisty. Dyplom specjalisty zawiera co najmniej: imię i nazwisko lekarza weterynarii, datę urodzenia, niepowtarzalny numer tego dyplomu, podstawę prawną nadania tytułu specjalisty oraz obszar weterynarii, w którym lekarz weterynarii uzyskał tytuł specjalisty.

2. Dokumentacja dotycząca przebiegu szkolenia specjalizacyjnego lekarza weterynarii przechowywana jest przez podmiot, który przeprowadził to szkolenie, co najmniej przez 5 lat od dnia zakończenia szkolenia specjalizacyjnego.

Art. 3g. Koszty uzyskania tytułu specjalisty pokrywają zainteresowani lekarze weterynarii lub jednostki organizacyjne kierujące lekarzy weterynarii na szkolenie specjalizacyjne.

Art. 3h. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki oraz po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej określi, w drodze rozporządzenia, obszary weterynarii, w których lekarz weterynarii może uzyskać tytuł specjalisty, mając na względzie specyfikę zawodu lekarza weterynarii oraz potrzebę zapewnienia dostępności lekarzy weterynarii posiadających tytuł specjalisty w określonym zakresie.

Art. 3i. Minister właściwy do spraw rolnictwa po zasięgnięciu opinii Komisji określi, w drodze rozporządzenia, wzór dyplomu specjalisty oraz rodzaje zabezpieczeń tego dyplomu przed przerobieniem lub podrobieniem, mając na względzie potrzebę zapewnienia identyfikacji lekarzy weterynarii posiadających tytuł specjalisty i ochrony danych osobowych tych lekarzy, a także zastosowanie takich zabezpieczeń tego dyplomu, które uniemożliwią jego przerobienie lub podrobienie.”;

4) w art. 48 w ust. 1 wyrazy „rewizji nadzwyczajnej” zastępuje się wyrazem „kasacji”.

Art. 3. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 2:
   a) uchyla się lit. c,
   b) w lit. g kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h oraz i w brzmieniu:
      „h) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1),
      i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa

żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27).”;

2) użyte w art. 1 pkt 3 lit. c, art. 42 ust. 1 pkt 4 i ust. 6 pkt 1a, art. 44 ust. 1 pkt 5, 8, 9 i 12 oraz ust. 1a pkt 3 i 5, art. 45 ust. 1 pkt 7, art. 46 ust. 3 pkt 7, art. 52 ust. 2, art. 52c ust. 1 pkt 1 oraz art. 85 ust. 1 pkt 5, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „środki żywienia zwierząt” zastępuje się użytym w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazem „pasze”;

3) w art. 2:

a) po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) kontrola – kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i

2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[13)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625";

8b) inne czynności urzędowe – inne czynności urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;",

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;",

c) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) przywóz – wprowadzanie na terytorium Unii lub wprowadzenie do Unii w rozumieniu art. 3 pkt 40 rozporządzenia 2017/625;",

d) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) tranzyt – tranzyt w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia 2017/625;",

e) pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) państwo trzecie – terytorium niewymienione w załączniku I do rozporządzenia 2017/625;",

f) pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) świadectwo zdrowia – świadectwo urzędowe w rozumieniu art. 3 pkt 27 rozporządzenia 2017/625 poświadczające stan zdrowia zwierzęcia lub zwierząt, stan zdrowotny stada, z którego zwierzęta pochodzą, albo jakość zdrowotną niejadalnego produktu pochodzenia zwierzęcego;";

4) po art. 3a dodaje się art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3b. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje zadania właściwego organu określone w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli oraz innych czynności urzędowych, chyba że ustawa stanowi inaczej.";

[13)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

5) w art. 13:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz zwierząt kopytnych, ptaków, zwierząt akwakultury, małp (Simiae i Prosimiae), pszczół (Apis mellifera), trzmieli, zającowatych, norek, lisów, psów, kotów, fretek i salamander wyłącznie z tych państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia;”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej;”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwierzęta inne niż określone w ust. 1 mogą być przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa końcowego przeznaczenia, jeżeli na ten przywóz zostało wydane pozwolenie Głównego Lekarza Weterynarii, a przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii tego państwa trzeciego, z którego są wysyłane zwierzęta.”,

d) w ust. 7:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie gatunku, rodzaju i liczby przywożonych zwierząt, przy czym w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 liczbę przywożonych zwierząt określa się, jeżeli jest to możliwe;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) określenie przejścia granicznego, z wyłączeniem zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;”,

– dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu:

„5) określenie zamierzonego terminu wwozu zwierząt;

6) określenie zamierzonego sposobu wykorzystania zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;

7) podanie miejsca przeznaczenia zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625;

8) wskazanie terminu przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi – w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W pozwoleniu określa się szczegółowe wymagania zdrowotne dla zwierząt będących przedmiotem przesyłki, a w przypadku zwierząt określonych w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625 dodatkowo określa się:

1) sposób postępowania z tymi zwierzętami, w szczególności ze zwierzętami wykorzystywanymi do celów naukowych i zwierzętami, które nie zostały wykorzystane do tych celów;

2) termin przeprowadzenia działań związanych z celami naukowymi.”;

6) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Podmiot przywożący zwierzęta określone w przepisach wydanych w trybie art. 48 lit. b rozporządzenia 2017/625, który uzyskał pozwolenie, o którym mowa w art. 13 ust. 4:

1) zgłasza powiatowemu lekarzowi weterynarii przywóz przesyłki w terminie do dnia następującego po dniu dostarczenia zwierząt objętych tą przesyłką;

2) informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi.

2. Powiatowy lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 13 ust. 9 pkt 2, przeprowadza kontrolę w celu sprawdzenia, czy sposób postępowania ze zwierzętami jest zgodny ze sposobem określonym w pozwoleniu, o którym mowa w art. 13 ust. 4.”;

7) w art. 15:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się przywóz niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka produktów jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”,

b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) być sporządzone co najmniej w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym jest przeprowadzana kontrola w punkcie kontroli granicznej lub miejscu innym niż punkt kontroli granicznej.”;

8) w art. 16 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przesyłka tego materiału jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa, z którego przywieziono ten materiał, albo kopię tego świadectwa poświadczoną zgodnie z art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, a także we wspólny zdrowotny dokument wejścia wystawiony przez granicznego lekarza weterynarii.”;

9) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. Dopuszcza się tranzyt zwierząt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie z państw trzecich lub ich części, które znajdują się na listach ogłaszanych przez Komisję Europejską, jeżeli:

1) są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt określone przy tranzycie danego gatunku zwierząt;

2) przesyłka zwierząt jest zaopatrzona w oryginał świadectwa zdrowia.”;

10) w art. 19 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel zwierzętami, z wyłączeniem koniowatych i zwierząt akwakultury, jeżeli są spełnione wymagania zdrowotne dla zwierząt określone dla handlu danym gatunkiem zwierząt lub ze względu na przeznaczenie tych zwierząt, w tym:”;

11) w art. 20 uchyla się ust. 2;

12) w art. 22:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dopuszcza się handel niejadalnymi produktami pochodzenia zwierzęcego, jeżeli:”,

b) uchyla się ust. 3;

13) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla handlu czynnikami chorobotwórczymi, z wyłączeniem immunologicznych produktów leczniczych weterynaryjnych dopuszczonych do obrotu na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego, określa prawodawstwo weterynaryjne.”;

14) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. Podmiot, któremu zostały dostarczone zwierzęta, produkty lub czynniki chorobotwórcze, zgłasza niezwłocznie dostarczenie tych zwierząt, produktów lub czynników chorobotwórczych powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce ich dostarczenia.”;

15) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. 1. Powiatowy lekarz weterynarii przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które są określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 576/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przemieszczania o charakterze niehandlowym zwierząt domowych oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 998/2003 (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 576/2013”.

2. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 576/2013 wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje jej wykonanie.”;

16) po art. 24a dodaje się art. 24aa w brzmieniu:

„Art. 24aa. 1. Wymagania weterynaryjne dla przemieszczanych z państwa trzeciego lub jego terytorium zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, są określone w art. 14 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania weterynaryjne dla przemieszczanych z państwa trzeciego lub jego terytorium zwierząt z gatunków, o których mowa w załączniku I w części B rozporządzenia nr 576/2013, w tym maksymalną liczbę tych zwierząt, jaka może towarzyszyć właścicielowi w rozumieniu art. 3 lit. c rozporządzenia nr 576/2013 lub osobie upoważnionej w rozumieniu art. 3 lit. d rozporządzenia nr 576/2013 podczas pojedynczego przemieszczenia o charakterze niehandlowym, oraz wzory świadectw zdrowia dla tych zwierząt, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia zwierząt oraz zdrowia publicznego.”;

17) w art. 24b:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organy celne przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, w punktach wjazdu podróżnych w rozumieniu art. 3 lit. k rozporządzenia nr 576/2013, zwanych dalej „punktami wjazdu podróżnych”.

2. Do przemieszczania w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia nr 576/2013, stosuje się przepisy o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie zwierząt, a to przemieszczanie podlega kontrolom przewidzianym w przepisach rozporządzenia 2017/625.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organ celny w przypadku stwierdzenia niespełniania wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym z państwa trzeciego lub jego terytorium niezwłocznie powiadamia o tym powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4e w brzmieniu:

„4a. Organ celny, w przypadku gdy kontrola:

1) dokumentacji, o której mowa w art. 34 rozporządzenia nr 576/2013, wykaże braki formalne lub

2) tożsamości wykaże niezgodności w zakresie oznakowania zwierzęcia

– po konsultacji z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym ze względu na miejsce położenia punktu wjazdu podróżnych, a jeżeli to konieczne – po

wysłuchaniu właściciela lub osoby upoważnionej, wydaje decyzję o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, i nadzoruje wykonanie tej decyzji.

4b. Do konsultacji, o której mowa w ust. 4a, nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4c. Konsultacja, o której mowa w ust. 4a, może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344) lub innych środków łączności.

4d. Szczegółowy sposób przeprowadzania konsultacji, o której mowa w ust. 4a, określa porozumienie zawarte między wojewódzkim lekarzem weterynarii a dyrektorem izby administracji skarbowej, właściwymi terytorialnie dla danego punktu wjazdu podróżnych.

4e. Decyzji, o której mowa w ust. 4a, nie wydaje się, jeżeli właściciel albo osoba upoważniona odstąpi od przemieszczenia zwierzęcia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku, o którym mowa w ust. 4, z wyjątkiem ust. 4a i 4e:

1) niezwłocznie udaje się do punktu wjazdu podróżnych;

2) wydaje decyzję o zastosowaniu środków przewidzianych w rozporządzeniu nr 576/2013 oraz nadzoruje wykonanie tej decyzji.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Powiatowy lekarz weterynarii nie wydaje decyzji o zastosowaniu środka, o którym mowa w art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia nr 576/2013, jeżeli organ celny już zastosował ten środek.”,

g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Zwierzęta domowe towarzyszące podróżnym w przypadku niespełniania wymagań, o których mowa w ust. 4, do czasu zastosowania środków, o których mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, przetrzymuje się pod dozorem organów celnych.

7. Zarządzający punktem wjazdu podróżnych w przypadku stwierdzenia niespełnienia wymagań przy przemieszczaniu w celach niehandlowych

zwierząt domowych towarzyszących podróżnym udostępnia nieodpłatnie pomieszczenie przystosowane do przetrzymywania tych zwierząt.”,

h) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Główny Lekarz Weterynarii:

1) umieszcza na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Weterynarii informacje, o których mowa w art. 37 rozporządzenia nr 576/2013, oraz przekazuje Komisji Europejskiej adres tej strony;

2) powiadamia Komisję Europejską zgodnie z art. 42 rozporządzenia nr 576/2013.

10. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz punktów wjazdu podróżnych oraz warunki i sposób współpracy organów Inspekcji Weterynaryjnej z organami celnymi przy kontroli przemieszczanych w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, mając na względzie zapewnienie sprawnego przeprowadzania kontroli przez te organy oraz ochronę zdrowia zwierząt.”;

18) po art. 24b dodaje się art. 24ba i art. 24bb w brzmieniu:

„Art. 24ba. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013, wydaje się w drodze decyzji.

3. W zezwoleniu, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013, określa się punkt wjazdu inny niż punkt wjazdu podróżnych, przez który zwierzęta mogą być przemieszczone.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 576/2013, składa się nie później niż na 2 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu przemieszczającego zwierzęta;

2) określenie liczby przemieszczanych zwierząt;

3) nazwę państwa pochodzenia przemieszczanych zwierząt;

4) określenie punktu wjazdu, o którym mowa w ust. 3, i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt.

Art. 24bb. 1. Główny Lekarz Weterynarii może wydać zezwolenie na przemieszczenie zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.

2. Zezwolenie, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, wydaje się w drodze decyzji po uzgodnieniu z powiatowym lekarzem weterynarii właściwym dla miejsca przeznaczenia zwierząt miejsca oraz warunków kwarantanny zwierząt.

3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, może odbywać się ustnie, telefonicznie, za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną lub innych środków łączności.

4. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, składa się nie później niż na 14 dni przed dniem zamierzonego przemieszczenia zwierząt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, zawiera:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres właściciela przemieszczanych zwierząt;
2) określenie gatunku i liczby przemieszczanych zwierząt;
3) nazwę państwa pochodzenia przemieszczanych zwierząt;
4) nazwy państw, przez które zwierzęta będą przemieszczane;
5) określenie punktu wjazdu podróżnych i zamierzonego terminu przemieszczenia zwierząt;
6) miejsce przeznaczenia przemieszczanych zwierząt.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się kopie dokumentów pozwalających na ustalenie statusu epizootycznego zwierząt domowych towarzyszących podróżnym, które mają zostać przemieszczone, w tym zaświadczeń o wykonanych szczepieniach, wyników badań diagnostycznych w kierunku chorób zakaźnych zwierząt, książeczki zdrowia i zaświadczenia o stanie zdrowia wystawionego przez lekarza weterynarii w państwie trzecim.

8. Koszty działań określonych w zezwoleniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, ponosi właściciel lub osoba upoważniona.

9. O przybyciu zwierzęcia na miejsce przeznaczenia właściciel lub osoba upoważniona niezwłocznie powiadamia powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeznaczenia zwierzęcia.”;

19) art. 24c otrzymuje brzmienie:

„Art. 24c. 1. Koszty działań podjętych w wyniku wydania decyzji, o których mowa w art. 24a ust. 2 oraz art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, w tym koszty przetrzymywania zwierząt i opieki nad tymi zwierzętami, ponosi właściciel lub osoba upoważniona.

2. Organ, który wydał decyzje wymienione w art. 24a ust. 2 oraz art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, ustala, w drodze decyzji, wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Decyzjom, o których mowa w art. 24a ust. 2 oraz art. 24b ust. 4a i ust. 5 pkt 2, oraz decyzji w sprawie wysokości kosztów, o której mowa w ust. 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

20) w art. 24d w ust. 1 i 2 oraz w ust. 7 w pkt 3 w lit. b i w art. 24e w ust. 2 i 3 wyrazy „rozporządzenia 998/2003” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia nr 576/2013”;

21) w art. 24f:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Oznakowania, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013, dokonuje:”,

b) uchyla się ust. 2;

22) art. 24h otrzymuje brzmienie:

„Art. 24h. Minister właściwy do spraw rolnictwa, z własnej inicjatywy lub na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem, o którym mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 576/2013.”;

23) w art. 26a w ust. 6 w pkt 1 i 2 wyrazy „ , urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii” zastępuje się wyrazami „lub urzędowego lekarza weterynarii”;

24) po art. 26g dodaje się art. 26ga w brzmieniu:

„Art. 26ga. Do podmiotu będącego odbiorcą przesyłki produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych, który został wskazany w

świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce jako odbiorca tych produktów, stosuje się przepis art. 23a.”;

25) w art. 27 w ust. 6 skreśla się zdanie drugie;

26) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Do podmiotu będącego odbiorcą koniowatych przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, który został wskazany w świadectwie zdrowia towarzyszącym przesyłce koniowatych jako odbiorca tych koniowatych, stosuje się przepis art. 23a.”;

27) po art. 40a dodaje się art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40b. Do podmiotu będącego odbiorcą zwierząt akwakultury przemieszczanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z innych państw członkowskich Unii Europejskiej, który został wskazany w świadectwie zdrowia lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce zwierząt akwakultury jako odbiorca tych zwierząt, stosuje się przepis art. 23a.”;

28) w art. 43a w ust. 4 wyrazy „wspólnotowe laboratorium referencyjne” zastępuje się wyrazami „laboratorium referencyjne Unii Europejskiej”;

29) w art. 46 ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8b, 8c, pkt 8d lit. c, pkt 8e i 9, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją tych nakazów.

3b. W przypadku wydania nakazów, o których mowa w ust. 3 pkt 8, 8h i 8j–8l, właściciele lub posiadacze gruntów, których dotyczą te nakazy, oraz osoby trzecie są obowiązani do powstrzymania się od podejmowania czynności utrudniających lub uniemożliwiających realizację tych nakazów.”;

30) w art. 47b dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może zlecić instytutowi badawczemu prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych w celu umożliwienia pozyskania informacji, o których mowa w ust. 3 pkt 1, lub wykonanie działań polegających na pozyskiwaniu tych informacji.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa zapewnia instytutowi badawczemu środki finansowe na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz wykonanie działań, o których mowa w ust. 4.”;

31) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. 1. Posiadacze zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, prowadzą w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Głównego Lekarza Weterynarii dokumentację określoną w:

1) art. 108 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylającego dyrektywę 2001/82/WE (Dz. Urz. UE L 4 z 07.01.2019, str. 43), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/6", która oprócz danych wymienionych w art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 zawiera:
   a) numer serii podanego zwierzętom produktu leczniczego,
   b) nazwy substancji czynnych podanego zwierzętom produktu leczniczego,
   c) w odniesieniu do podanych zwierzętom weterynaryjnych produktów leczniczych zaliczonych zgodnie z art. 34 rozporządzenia 2019/6 do produktów wydawanych na receptę weterynaryjną – dodatkowo:
      – postać farmaceutyczną i moc tego produktu,
      – liczbę i wielkość opakowań tego produktu,
      – zastosowany schemat dawek tego produktu,
      – ostrzeżenia niezbędne do zapewnienia właściwego stosowania tego produktu, w tym – jeżeli to konieczne – niezbędne do prawidłowego stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych,
      – informację o zastosowaniu tego produktu zgodnie z art. 107 ust. 3 albo 4, art. 113 albo art. 114 rozporządzenia 2019/6 – w przypadku takiego zastosowania tego produktu,
      – potwierdzenie przez posiadacza zwierząt, że przepisane lub nabyte weterynaryjne produkty lecznicze zostaną zastosowane zgodnie z zaleceniami lekarza weterynarii;
2) art. 102 ust. 1 lit. e oraz f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt

(„Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.[14)]), która zawiera:

a) datę i godzinę wykonania czynności lekarsko-weterynaryjnych,

b) rozpoznanie albo wstępne rozpoznanie choroby zwierząt,

c) zabiegi lecznicze lub zalecenia lekarskie,

d) zabiegi profilaktyczne,

e) wyniki badań.

2. Wpisu w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, danych wymienionych w:

1) art. 108 ust. 2 lit. a–d oraz f–i rozporządzenia 2019/6 i w ust. 1 pkt 1 – dokonuje:

   a) lekarz weterynarii w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku gdy weterynaryjny produkt leczniczy został podany przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt,

   b) posiadacz zwierząt w dniu podania zwierzętom produktu leczniczego – w przypadku innym niż określony w lit. a;

2) ust. 1 pkt 2:

   a) lit. a–c – dokonuje lekarz weterynarii w dniu wykonania dokumentowanej czynności, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis,

   b) lit. d oraz e – dokonuje:

      – lekarz weterynarii w terminie 5 dni od dnia wykonania zabiegu profilaktycznego albo uzyskania przez niego wyniku badania, a posiadacz zwierząt zatwierdza ten wpis – w przypadku zabiegów profilaktycznych, które zostały wykonane przez lekarza weterynarii świadczącego usługi weterynaryjne w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt, oraz badań, które zostały zlecone przez takiego lekarza weterynarii,

      – posiadacz zwierząt w terminie 5 dni od dnia wykonania zabiegu profilaktycznego albo uzyskania przez niego wyniku badania – w przypadku innym niż określony w tiret pierwsze.

[14)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.3017, str. 65, Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 272 z 31.10.2018, str. 11 oraz Dz. Urz. UE L 48 z 11.02.2021, str. 3.

3. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia nieodpłatnie system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1:

1) posiadaczom zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność;
2) lekarzom weterynarii posiadającym prawo wykonywania zawodu lekarza weterynarii w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
3) podmiotom prowadzącym zakłady lecznicze dla zwierząt.

4. Podmiot prowadzący zakład leczniczy dla zwierząt wskazuje w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, jacy lekarze weterynarii świadczą usługi w ramach tego zakładu leczniczego dla zwierząt.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 3, uzyskują dostęp do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, po potwierdzeniu przez nich swojej tożsamości przy użyciu indywidualnych loginu i hasła.

6. Główny Lekarz Weterynarii nadaje każdemu z podmiotów, o których mowa w ust. 3, indywidualne login i hasło, o których mowa w ust. 5.

7. Główny Lekarz Weterynarii:

1) obsługuje system teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 1, pod względem technicznym i organizacyjnym oraz zapewnia funkcjonowanie tego systemu;
2) jest administratorem danych zgromadzonych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 1, w rozumieniu art. 4 pkt 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.[15)]).";

32) w art. 57 ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa wprowadza program, o którym mowa w ust. 5, po jego zatwierdzeniu pod względem technicznym i zaproponowaniu do współfinansowania przez Komisję Europejską – zgodnie z ust. 2.1 akapit czwarty lit. a załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i

[15)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35.

Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014 (Dz. Urz. UE L 153 z 03.05.2021, str. 1) – w drodze rozporządzenia, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, poprawę sytuacji epizootycznej państwa oraz obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

8. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programów, o których mowa w ust. 1, a w odniesieniu do programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej:

1) zawiera z Komisją Europejską umowę o udzielenie dotacji, o której mowa w ust. 2.1 akapit piąty załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/690 z dnia 28 kwietnia 2021 r. ustanawiającego program na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, dziedziny roślin, zwierząt, żywności i paszy, oraz statystyk europejskich (Program na rzecz jednolitego rynku) oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014 i (UE) nr 652/2014;
2) informuje Komisję Europejską o postępach w realizacji tego programu zgodnie z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej.”;

33) w art. 85:

a) w ust. 1:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) będąc lekarzem weterynarii świadczącym usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej wbrew obowiązkowi nie dokonuje w terminie wpisu w dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy,”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) będąc posiadaczem zwierząt, z których lub od których pozyskuje się żywność, nie prowadzi dokumentacji określonej w art. 53 ust. 1 lub prowadzi tę dokumentację w sposób nieprawidłowy, lub wbrew

obowiązkowi nie dokonuje w terminie wpisu w tej dokumentacji lub dokonuje wpisu w tej dokumentacji w sposób nieprawidłowy”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Kto:

1) uchyla się od obowiązku ochronnego szczepienia psów przeciwko wściekliźnie, a w przypadku wprowadzenia obowiązku ochronnego szczepienia kotów przeciwko wściekliźnie – od tego obowiązku,

2) dokonuje przemieszczenia w celach niehandlowych zwierząt domowych towarzyszących podróżnym bez spełnienia warunków określonych w art. 6 lub art. 10 rozporządzenia nr 576/2013

– podlega karze grzywny.”;

34) w art. 85aa:

a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Kto, wbrew nakazowi określonemu w art. 13a ust. 1, nie zgłasza w terminie powiatowemu lekarzowi weterynarii przywozu przesyłki lub nie informuje powiatowego lekarza weterynarii o przeprowadzeniu działań związanych z celami naukowymi, podlega karze pieniężnej w wysokości od 0,5 do dwukrotności kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.”,

b) w ust. 3 wyrazy „1–2a” zastępuje się wyrazami „1–2b”;

35) w art. 85ca we wprowadzeniu do wyliczenia użyte dwukrotnie wyrazy „1–2a” zastępuje się wyrazami „1–2b”.

Art. 4. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2021 r. poz. 1542) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17 w ust. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) uboju na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec i kóz, w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny zgodnie z przepisami o produktach pochodzenia zwierzęcego – zniszczenia kolczyka lub duplikatu kolczyka oraz kolczyka lub duplikatu kolczyka zawierającego elektroniczny identyfikator dokonuje posiadacz tych zwierząt.”;

2) w art. 22 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Posiadacz zwierzęcia gospodarskiego, które jest przywożone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z państwa trzeciego i które pozostaje na terytorium Unii

Europejskiej, jest obowiązany oznakować to zwierzę i fakt oznakowania oraz wwozu tego zwierzęcia zgłosić kierownikowi biura w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia kontroli urzędowej, o której mowa w tytule II w rozdziale V rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[16)]), nie później jednak niż przed dniem opuszczenia przez to zwierzę gospodarstwa przeznaczenia, chyba że miejscem przeznaczenia jest rzeźnia, a uboju tego zwierzęcia dokona się w terminie:”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1753) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1:
   a) uchyla się lit. b i c,
   b) dodaje się lit. d w brzmieniu:
      „d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr

[16)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27);";

2) w art. 1:

a) w ust. 1:

– w pkt 1:

– – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„właściwość organów w zakresie higieny produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym, określonych w przepisach:",

– – uchyla się lit. c,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego i przez te produkty w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, w tym wymagania, jakie powinny być spełnione przy produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny",

– uchyla się pkt 4,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kontroli urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[17)]), zwanych dalej „kontrolami urzędowymi”, oraz innych czynności urzędowych w rozumieniu art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia, zwanych dalej „innymi czynnościami urzędowymi”, w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, a także żywności zawierającej jednocześnie środki spożywcze pochodzenia niezwierzęcego i produkty pochodzenia zwierzęcego, znajdującej się w rolniczym handlu detalicznym;”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) kontroli urzędowych w zakresie określonym w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1375 z dnia 10 sierpnia 2015 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące urzędowych kontroli w odniesieniu do włośni (Trichinella) w mięsie (Dz. Urz. UE L 212 z

---

17) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

11.08.2015, str. 7, z późn. zm.[18)]), zwanym dalej „rozporządzeniem 2015/1375”;”;

3) w art. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”.”;

4) w art. 5:

a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) produkcja mięsa przeznaczonego na użytek własny – pozyskiwanie poza rzeźnią mięsa utrzymywanych w gospodarstwie cieląt do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych albo pozyskiwanie w wyniku odstrzału mięsa zwierząt łownych, przeznaczonego na własne potrzeby;”,

b) w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) zakład – przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 852/2004.”;

5) w art. 6:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 1,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) przepisów rozporządzenia 2015/1375;”,

– w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu

[18)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 15.10.2020, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 104 z 25.03.2021, str. 36.

Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”, w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych dotyczących:”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy lekarz weterynarii w zakresie określonym w ustawie i nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375 i rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie tych rozporządzeń wykonuje czynności związane ze sprawowaniem nadzoru nad bezpieczeństwem:”;

6) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy lekarz weterynarii albo urzędowy lekarz weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii wydają decyzje administracyjne lub wykonują czynności w celu realizacji zadań wynikających z przepisów rozporządzenia nr 999/2001, rozporządzenia nr 852/2004, rozporządzenia nr 853/2004, rozporządzenia 2015/1375, rozporządzenia 2017/625 lub z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń.”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1:

1) wydaje się z urzędu, chyba że prawodawstwo weterynaryjne lub przepisy dotyczące bezpieczeństwa żywności stanowią inaczej;

2) określają termin usunięcia niezgodności – w przypadku ich stwierdzenia.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, sprawy rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnych przez powiatowego lekarza weterynarii albo urzędowego lekarza weterynarii z upoważnienia powiatowego lekarza weterynarii, wskazując, które z tych decyzji są wydawane na wniosek, w tym treść tych wniosków, mając na względzie zapewnienie przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w jednolity sposób na obszarze całego

kraju oraz realizację celów określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może podwyższyć, w drodze rozporządzenia, progi określone w:

1) art. 7 ust. 1 lit. a rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/624 z dnia 8 lutego 2019 r. dotyczącego szczególnych przepisów w dziedzinie przeprowadzania kontroli urzędowych dotyczących produkcji mięsa oraz obszarów produkcyjnych i obszarów przejściowych w odniesieniu do żywych małży zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 1, z późn. zm.[19)]), mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia;

2) art. 13 ust. 1 lit. a rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/627 z dnia 15 marca 2019 r. ustanawiającego jednolite praktyczne rozwiązania dotyczące przeprowadzania kontroli urzędowych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 2074/2005 w odniesieniu do kontroli urzędowych (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 51, z późn. zm.[20)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/627”, mając na względzie konieczność spełnienia warunku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2019/627.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do

---

19) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 307 z 01.09.2021, str. 1.

20) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 325 z 16.12.2019, str. 183, Dz. Urz. UE L 427 z 17.12.2020, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 339 z 24.09.2021, str. 84.

produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie przekazanym do uregulowania przez Rzeczpospolitą Polską lub państwa członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”;

8) art. 8b otrzymuje brzmienie:

„Art. 8b. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 14 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 144 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika możliwość podjęcia lub wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwy organ, urzędowego lekarza weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, może określić, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii, lub sposób wykonywania tych zadań lub czynności lub
2) szczegółowe wymagania dotyczące higieny lub kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie, w jakim

dopuszcza się możliwość wprowadzenia regulacji przez państwo członkowskie Unii Europejskiej

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej w zakresie prawa żywnościowego, w tym zapewnienie bezpieczeństwa żywności oraz skutecznej kontroli tej żywności, a także zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego wynikającym z produkcji lub wprowadzania na rynek żywności oraz ograniczanie lub eliminowanie tych zagrożeń.”;

9) w art. 11a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić maksymalną liczbę zwierząt poddawanych ubojowi w roku kalendarzowym w celu produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny w odniesieniu do każdego posiadacza tych zwierząt oraz zakres i sposób dokumentowania liczby tych zwierząt, biorąc pod uwagę ochronę zdrowia publicznego.”;

10) po art. 11a dodaje się art. 11b w brzmieniu:

„Art. 11b. Niedopuszczalne jest wprowadzanie na rynek mięsa przeznaczonego na użytek własny i żywności zawierającej takie mięso.”;

11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Przepisy rozporządzenia 2017/625 w zakresie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego oraz przepisy Unii Europejskiej wydane w trybie rozporządzenia 2017/625 stosuje się odpowiednio do kontroli wymagań, o których mowa w art. 11–14.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w zakresie nieuregulowanym w przepisach, o których mowa w ust. 1, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje czynności wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, urzędowych lekarzy weterynarii lub osoby niebędące urzędowymi lekarzami weterynarii w ramach kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i sposób przeprowadzania kontroli urzędowych lub wykonywania innych czynności urzędowych, w tym prowadzenia dokumentacji związanej z kontrolami urzędowymi lub innymi czynnościami urzędowymi, mając na względzie zapewnienie właściwego wykonywania tych czynności.”;

12) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Główny Lekarz Weterynarii może opracować projekt pilotażowy, o którym mowa w art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625, zwany dalej „projektem pilotażowym”.

2. Projekt pilotażowy zawiera co najmniej wskazanie:

1) zakresu kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem pilotażowym;
2) czasu trwania projektu pilotażowego;
3) praktycznych rozwiązań dotyczących przeprowadzania kontroli urzędowych odnoszących się do produkcji mięsa objętych projektem pilotażowym.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, projekt pilotażowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na względzie zapewnienie realizacji celów rozporządzenia 2017/625, w tym bezpieczeństwo żywności.”;

13) w art. 17 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Dopuszcza się ubój na terenie gospodarstwa bydła do dwunastego miesiąca życia, świń, owiec, kóz, drobiu, zajęczaków oraz zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych w celu produkcji mięsa na użytek własny.”;

14) po art. 17 dodaje się art. 17a i art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17a. Dopuszcza się wysyłanie produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z tym przepisem.

Art. 17b. Główny Lekarz Weterynarii jest organem właściwym w sprawach:

1) uznania za przedział w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375 gospodarstw stosujących kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich – jeżeli są spełnione warunki określone w załączniku IV do rozporządzenia 2015/1375;
2) usunięcia gospodarstwa z przedziału w rozumieniu art. 1 pkt 3 rozporządzenia 2015/1375 – w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;
3) powiadamiania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o stosowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odstępstwa, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia 2015/1375;

4) przedkładania Komisji Europejskiej rocznego sprawozdania, o którym mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2015/1375;

5) informowania Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o uzyskaniu dodatniego wyniku badania na obecność włośni u świni pochodzącej z gospodarstwa urzędowo uznanego za gospodarstwo stosujące kontrolowane warunki w pomieszczeniach inwentarskich zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. e rozporządzenia 2015/1375.”;

15) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot zamierzający prowadzić działalność w zakresie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego jest obowiązany przed uzyskaniem pozwolenia na budowę zakładu lub zarejestrowaniem tego zakładu sporządzić projekt technologiczny zakładu i przesłać go wraz z wnioskiem o zatwierdzenie tego projektu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) informacje o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie;

2) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać – w przypadku zakładów korzystających z tych krajowych środków dostosowujących.”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do zmiany sposobu użytkowania zakładu lub jego części, w szczególności zakresu i wielkości produkcji lub wyposażenia części produkcyjnych zakładu, stosuje się przepisy ust. 1–2.

4. Przepisów ust. 1–2 nie stosuje się do statków rybackich, w tym statków przetwórni, statków chłodni i statków zamrażalni, gospodarstw, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt w celu pozyskania mięsa na użytek własny, oraz podmiotów zamierzających prowadzić działalność w zakresie transportu lub produkcji podstawowej, lub rolniczego handlu detalicznego produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub sprzedaży bezpośredniej, lub działalność marginalną,

lokalną i ograniczoną, o której mowa w art. 1 ust. 5 lit. b (ii) rozporządzenia nr 853/2004.”;

16) w art. 20:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzi:

a) rejestr zakładów obejmujący zakłady:

– będące gospodarstwami, na terenie których dokonuje się uboju zwierząt pochodzących z innych gospodarstw w celu pozyskania mięsa na użytek własny,

– prowadzące sprzedaż bezpośrednią produktów pochodzenia zwierzęcego,

– które podlegają rejestracji zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004, w tym prowadzące rolniczy handel detaliczny produktami pochodzenia zwierzęcego lub żywnością, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, i zakłady prowadzące działalność marginalną, lokalną i ograniczoną oraz zakłady, dla których zatwierdzenie jest wymagane zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004, i zakłady zatwierdzone zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,

b) wykaz podmiotów podlegających rejestracji, z wyłączeniem podmiotów prowadzących działalność w zakładach podlegających zatwierdzeniu w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625,

c) wykaz zakładów zatwierdzonych w trybie i na zasadach określonych w art. 148 ust. 2–5 rozporządzenia 2017/625, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z

odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,

– w pkt 2 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Decyzje administracyjne w sprawie zawieszenia rejestracji lub zatwierdzenia, cofnięcia zatwierdzenia i wykreślenia z rejestru podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Decyzje administracyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b–d, w sprawie zatwierdzenia zakładów korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zawierają wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących zakład korzysta.”;

17) w art. 21:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o wpis do rejestru zakładów albo wniosek o zatwierdzenie zakładu i wpis do rejestru zakładów składa się w formie pisemnej w terminie co najmniej 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności.”,

b) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli taki numer został nadany;”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wskazanie, czy i z jakich krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, zakład zamierza korzystać.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b i 3c w brzmieniu:

„3b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lub 1a, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze składa oświadczenie o zmianie tych danych niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia powstania zmiany. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio.

3c. Niezwłocznie po otrzymaniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 3b, jednak nie później niż w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania, powiatowy lekarz weterynarii aktualizuje dane objęte tym oświadczeniem odpowiednio w rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a, w wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b, lub w wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c.”;

18) w art. 21a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje się na wniosek podmiotu prowadzącego zakład złożony w formie pisemnej po przeprowadzeniu kontroli i stwierdzeniu, że zakład spełnia wymagania wskazane i określone przez dane państwo trzecie przewidziane dla danego rodzaju produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego.”,

b) w ust. 3 wyraz „uzyskanie” zastępuje się wyrazem „nadanie”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W przypadku kontroli przeprowadzanej przez właściwy organ państwa trzeciego, o której mowa w ust. 3, podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1a, lub podmiot, któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego, udostępnia pomieszczenia zakładu do kontroli, chyba że ten podmiot przekazał powiatowemu lekarzowi weterynarii, w formie pisemnej, informację o nieudostępnieniu pomieszczeń zakładu do kontroli.

3b. Organy Inspekcji Weterynaryjnej mogą przeprowadzać kontrole poprzedzające kontrole właściwych organów państwa trzeciego w zakresie spełniania przez zakłady, o których mowa w ust. 3a, wymagań określonych przez dane państwo trzecie lub przeprowadzać takie kontrole na wniosek danego państwa trzeciego.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Koszty kontroli, o których mowa w ust. 3, oraz kontroli przeprowadzanych przez właściwy organ państwa trzeciego mających na celu

utrzymanie uprawnienia zakładu do produkcji na rynek danego państwa trzeciego ponosi podmiot prowadzący zakład:

1) który złożył wniosek do powiatowego lekarza weterynarii o nadanie uprawnienia do produkcji na rynek państwa trzeciego,
2) któremu nadano uprawnienie do produkcji na rynek danego państwa trzeciego

– chyba że te koszty są ponoszone przez państwo trzecie lub ten podmiot przekazał informację, o której mowa w ust. 3a, przed upływem 14 dni przed planowaną datą rozpoczęcia kontroli na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się w terminie:

1) 30 dni od dnia złożenia przez podmiot wniosku o nadanie uprawnienia po przeprowadzeniu kontroli w zakładzie;
2) 14 dni od dnia uzyskania przez powiatowego lekarza weterynarii informacji o uzyskaniu przez zakład zatwierdzenia przez właściwy organ państwa trzeciego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3.”;

19) w art. 21b wyraz „pierwotnej” zastępuje się wyrazem „podstawowej”;

20) po art. 21c dodaje się art. 21d i art. 21e w brzmieniu:

„Art. 21d. 1. Podmiot prowadzący działalność w zakresie wyładunku ze statku rybackiego produktów rybołówstwa lub dokonujący pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa co najmniej na 24 godziny przed planowanym wyładunkiem lub planowaną pierwszą sprzedażą informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności o zamiarze ich przeprowadzenia.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

1) weterynaryjny numer identyfikacyjny podmiotu;
2) czas i miejsce planowanych czynności;
3) szacowaną wagę wyładowywanych lub sprzedawanych produktów rybołówstwa.

Art. 21e. 1. W odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państw członkowskich Unii Europejskiej i są wprowadzane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze, któremu te produkty zostały dostarczone, prowadzi listę dostaw tych produktów. Lista dostaw zawiera co najmniej datę i rodzaj dostarczonych

produktów pochodzenia zwierzęcego oraz nazwę i adres podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, który dostarczył te produkty.

2. Listę, o której mowa w ust. 1, przechowuje się przez rok, licząc od końca roku kalendarzowego, za który została sporządzona.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, informują powiatowego lekarza weterynarii, na jego żądanie, o dostarczeniu produktów pochodzących z innego państwa członkowskiego w zakresie, jaki jest niezbędny do przeprowadzania kontroli urzędowej, w tym przedstawiają listę, o której mowa w ust. 1.”;

21) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii i Głównemu Lekarzowi Weterynarii informacje zawarte w rejestrze i wykazach, o których mowa w art. 20 ust. 1, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tym rejestrze albo w tych wykazach;”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wykaz zatwierdzonych zakładów, ze wskazaniem zakładów zatwierdzonych korzystających z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004, oraz zakładów korzystających z odstępstw, o których mowa w ust. 4.3 lit. a oraz c załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Główny Lekarz Weterynarii udostępnia na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Weterynarii uaktualnione wykazy, o których mowa w ust. 2.”;

22) w art. 23:

a) użyty w ust. 1 i 2, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyraz „uchybienie” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „niezgodność”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Powiatowy lekarz weterynarii cofa, w drodze decyzji, uprawnienia do produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego na rynek państwa trzeciego, jeżeli właściwy organ państwa trzeciego wycofa zatwierdzenie, o którym

mowa w art. 21a ust. 3, lub podmiot nie udostępnił pomieszczeń zakładu do kontroli, o której mowa w art. 21a ust. 3a.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

23) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Dopuszcza się przywóz produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których w przepisach rozporządzenia 2017/625 nie zostały ustanowione weterynaryjne wymagania przywozowe, pod warunkiem że dla tych produktów zostały ustalone krajowe warunki tego przywozu.

2. Główny Lekarz Weterynarii przedstawia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa propozycję wprowadzenia krajowych warunków przywozu, o których mowa w ust. 1, w zakresie:

1) rodzaju produktu pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do którego mają zostać ustalone krajowe warunki przywozu,
2) wykazów państw oraz części państw trzecich lub zakładów, z których produkt, o którym mowa w pkt 1, może być przywożony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
3) wzoru świadectwa zdrowia dla produktu, o którym mowa w pkt 1,
4) wymagań, jakie ma spełnić dany produkt, o którym mowa w pkt 1, lub wymagań, jakie mają być spełnione przy produkcji tego produktu

– z podaniem przyczyn, ze względu na które jest konieczne ustalenie krajowych warunków przywozu oraz ich wpływu na handel tymi produktami i przywóz tych produktów.

3. Produkty pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których zostaną ustalone krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane na rynek wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, krajowe warunki przywozu, o których mowa w ust. 1, mając na względzie zapobieżenie zagrożeniom dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt wynikającym z wprowadzania na rynek określonych produktów pochodzenia zwierzęcego.”;

24) w art. 24:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powiadamiania, przyjmowania zawiadomień i przekazywania uwag zgodnie z:

a) art. 13 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 852/2004 – w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b,

b) art. 10 ust. 5 i 6 rozporządzenia nr 853/2004;”,

– uchyla się pkt 2–4,

b) w ust. 2:

– pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) przyjmowania notyfikacji dotyczących wykazów zakładów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 2019/625 z dnia 4 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 w odniesieniu do wymogów dotyczących wprowadzania do Unii przesyłek niektórych zwierząt i towarów przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18, z późn. zm.[21)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/625”;

3) powiadamiania oraz składania oświadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2019/625;

4) uzgadniania z właściwą władzą:

a) państwa trzeciego wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy wywozie do tego państwa produktów pochodzenia zwierzęcego, w zakresie nieokreślonym w przepisach Unii Europejskiej,

b) państwa członkowskiego Unii Europejskiej warunków wysyłki produktów, o których mowa w ust. 10.1 załącznika V do rozporządzenia nr 999/2001;”,

---

21) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 176 z 05.06.2020, str. 15 oraz Dz. Urz. UE L 120 z 08.04.2021, str. 6.

– dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) opracowania oceny rozwiązań przyjętych w projektach pilotażowych i przekazania wyników tej oceny Komisji Europejskiej zgodnie z art. 18 ust. 9 rozporządzenia 2017/625;

6) informowania Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o postępie naukowym i technologicznym zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2019/627;

7) uzgadniania z państwami członkowskimi Unii Europejskiej języka, w jakim będą uzupełniane dokumenty, o których mowa w art. 39 ust. 6 rozporządzenia 2019/627.”;

25) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. W przypadku gdy poważne ryzyko dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002, jest związane z produktami pochodzenia zwierzęcego lub produktami złożonymi określonymi w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 47 ust. 2 lit. a rozporządzenia 2017/625, podlegającymi kontrolom urzędowym lub innym czynnościom urzędowym w punkcie kontroli granicznej, Główny Lekarz Weterynarii może wystąpić do Komisji Europejskiej o przyjęcie środków określonych w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002 dotyczących takich produktów.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 54 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 178/2002, gdy Komisja Europejska nie podjęła działań na skutek wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, zawiesić lub ograniczyć przywóz lub wprowadzanie na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub produktów złożonych, o których mowa w ust. 1, pochodzących z danego państwa lub jego części lub przewożonych przez dane państwo lub jego część, lub ustanowić szczególne wymagania dla takich produktów, mając na względzie zapewnienie ochrony przed poważnym ryzykiem dla zdrowia ludzi lub zwierząt, o którym mowa w art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 178/2002.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje innym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 54 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 178/2002, dotyczące wprowadzenia środków, o których mowa w ust. 2.”;

26) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Kto:

1) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania wpisu do rejestru zakładów w trybie i na zasadach określonych w art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 852/2004 oraz w art. 20 i art. 21,
2) prowadzi produkcję w zakładzie bez uzyskania zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia tego zakładu w trybie i na zasadach określonych w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub art. 6 ust. 3 lit. c rozporządzenia nr 852/2004 oraz w art. 20 i art. 21,
3) wprowadza na rynek żywność pochodzącą z zakładu, o którym mowa w pkt 1 i 2, bez uzyskania przez ten zakład wpisu do rejestru zakładów, zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia,
4) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które pochodzą z państwa trzeciego nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625 lub z zakładu nieznajdującego się w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 126 i art. 127 rozporządzenia 2017/625 lub które nie spełniają pozostałych wymagań określonych w art. 126 rozporządzenia 2017/625 lub dotyczących higieny w odniesieniu do takich produktów określonych w rozporządzeniu nr 852/2004 lub rozporządzeniu nr 853/2004,
5) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1760/2000 w zakresie obowiązkowego etykietowania wołowiny,
6) nie spełnia wymagań określonych w art. 18 rozporządzenia nr 178/2002,
7) nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 3 lub art. 5, lub w załączniku I lub II rozporządzenia nr 852/2004,
8) nie spełnia wymagań określonych w art. 3 ust. 2 lub w załączniku II w sekcji II w ust. 2 i 3 lub w sekcji III, lub w załączniku III rozporządzenia nr 853/2004,
9) nie spełnia wymagań w zakresie znakowania produktów pochodzenia zwierzęcego znakiem jakości zdrowotnej albo znakiem identyfikacyjnym określonych w art. 5 lub w załączniku II w sekcji I rozporządzenia nr 853/2004, lub w art. 48 lub w załączniku II rozporządzenia 2019/627,

10) nie spełnia przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wymagań określonych w art. 8 lub art. 9, lub w załączniku V, lub w załączniku VIII w rozdziale C rozporządzenia nr 999/2001, mających zastosowanie do:
    a) rzeźni, w której jest prowadzony ubój przeżuwaczy, lub zakładu, w którym jest prowadzony rozbiór mięsa przeżuwaczy, lub
    b) innych zakładów produkujących produkty pochodzenia zwierzęcego,
11) prowadząc przedsiębiorstwo spożywcze, skupuje surowe mleko lub siarę od podmiotów prowadzących gospodarstwo produkcji mleka, w odniesieniu do których została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627,
12) wprowadza na rynek surowe mleko lub siarę z gospodarstwa produkcji mleka, w odniesieniu do którego została wydana przez powiatowego lekarza weterynarii decyzja administracyjna o zawieszeniu dostaw – w przypadku, o którym mowa w art. 50 ust. 2 rozporządzenia 2019/627,
13) uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, w zakresie bezpieczeństwa żywności,
14) nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 2,
15) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego lub dotyczących produktów pochodzenia zwierzęcego:
    a) wprowadzanych na rynek, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 i rozporządzenia nr 853/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tych rozporządzeń, a także w zakresie, w jakim przepisy te upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wydania odrębnych regulacji prawnych, lub
    b) przeznaczonych do sprzedaży bezpośredniej, lub
    c) produkowanych w zakładzie, w którym jest prowadzona działalność marginalna, lokalna i ograniczona, w zakresie nieuregulowanym w przepisach rozporządzenia nr 852/2004 oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych w trybie tego rozporządzenia, lub
    d) o tradycyjnym charakterze,

16) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, określonych w krajowych środkach dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004,
17) nie spełnia wymagań higienicznych przy produkcji lub wprowadzaniu na rynek produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub dotyczących tych produktów lub żywności, produkowanych w ramach rolniczego handlu detalicznego,
18) nie dopełnia obowiązku określonego w art. 6 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 19 ust. 3, lub art. 21a ust. 6,
19) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego wyprodukowane w zakładach zatwierdzonych z surowców niepochodzących z zakładów zatwierdzonych, z wyłączeniem produktów produkcji podstawowej,
20) nie spełnia wymagań weterynaryjnych przy produkcji mięsa na użytek własny lub wbrew zakazowi określonemu w art. 11b wprowadza na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierającą takie mięso,
21) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane ze zwierząt lub od zwierząt, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli te produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskano przed upływem okresu karencji określonego dla danego produktu leczniczego,
22) wprowadza na rynek produkty pochodzenia zwierzęcego będące zwierzętami, którym podawano produkty lecznicze, jeżeli zwierzęta te wprowadzono na rynek przed upływem okresu karencji określonego dla podanego produktu leczniczego,
23) nie zapewnia spełnienia wymagań w zakresie konstrukcji, rozplanowania i wyposażenia zakładu w odniesieniu do zakładu zatwierdzonego, który korzysta z krajowych środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia nr 852/2004 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 853/2004,
24) nie spełnia wymagań dotyczących sposobu postępowania w przypadku stwierdzenia obecności substancji niedozwolonych, pozostałości chemicznych, biologicznych, produktów leczniczych i skażeń promieniotwórczych u zwierząt i w produktach pochodzenia zwierzęcego,

25) nie informuje o planowanym wyładunku produktów rybołówstwa lub planowanej pierwszej sprzedaży produktów rybołówstwa, o których mowa w art. 21d ust. 1, powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności

– podlega karze pieniężnej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

1) pkt 1 i 5 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 5000 zł;
2) pkt 2 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 1000 zł do 10 000 zł, jeżeli naruszenie trwa do 30 dni,
   b) powyżej 10 000 zł do 33 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 30 dni do 6 miesięcy,
   c) powyżej 33 000 zł do 66 000 zł, jeżeli naruszenie trwa powyżej 6 miesięcy;
3) pkt 3 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 200 zł do 1000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, który nie uzyskał wpisu do rejestru zakładów,
   b) od 1000 zł do 20 000 zł, jeżeli wprowadzona na rynek żywność pochodzi z zakładu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, który nie uzyskał zatwierdzenia albo warunkowego zatwierdzenia;
4) pkt 4 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 66 000 zł;
5) pkt 6 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 20 000 zł;
6) pkt 7 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku I lub załączniku II w rozdziale III, VIII lub XII,
   b) od 1000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 4 ust. 3 lub art. 5 rozporządzenia nr 852/2004, lub w rozporządzeniu nr 852/2004 w załączniku II w rozdziale I, II, IV–VII i IX–XI;
7) pkt 8 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
   a) od 5000 zł do 33 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 2 lub w sekcji III,

b) od 500 zł do 1000 zł, jeżeli urzędowy lekarz weterynarii nie został powiadomiony o niespełnieniu wymagań dotyczących zwierząt wprowadzanych do pomieszczeń rzeźni zgodnie z wymogiem określonym w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku II w sekcji II w ust. 3,

c) od 500 zł do 10 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące zagrożenie dla zdrowia publicznego,

d) od 10 000 zł do 66 000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 853/2004 lub w rozporządzeniu nr 853/2004 w załączniku III, stanowiące poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego;

8) pkt 9 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;

9) pkt 10 lit. a – wysokość kary pieniężnej wynosi:

a) od 500 zł do 5000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi do 20 sztuk tygodniowo,

b) powyżej 5000 zł do 20 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 20 do 100 sztuk tygodniowo,

c) powyżej 20 000 zł do 66 000 zł, jeżeli liczba przeżuwaczy wynosi powyżej 100 sztuk tygodniowo;

10) pkt 10 lit. b – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 66 000 zł;

11) pkt 11 i 12 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 13 000 zł;

12) pkt 13 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 2000 zł do 35 000 zł;

13) pkt 14 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 5000 zł do 35 000 zł;

14) pkt 15–17 i 23 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 15 000 zł;

15) pkt 18 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 200 zł do 2000 zł;

16) pkt 19 – wysokość kary pieniężnej wynosi:

a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,

b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,

c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;

17) pkt 20 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
    a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli zostały wprowadzone na rynek mięso przeznaczone na użytek własny lub żywność zawierająca takie mięso,
    b) od 100 zł do 2000 zł, jeżeli nie zostały spełnione wymagania weterynaryjne przy produkcji mięsa na użytek własny;
18) pkt 21 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
    a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 1000 kg,
    b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg do 2500 kg,
    c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 2500 kg;
19) pkt 22 – wysokość kary pieniężnej wynosi:
    a) od 1000 zł do 5000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi do 500 kg,
    b) powyżej 5000 zł do 15 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 500 kg do 1000 kg,
    c) powyżej 15 000 zł do 30 000 zł, jeżeli ilość produktów wynosi powyżej 1000 kg;
20) pkt 24 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 1000 zł do 30 000 zł;
21) pkt 25 – wysokość kary pieniężnej wynosi od 500 zł do 30 000 zł.”;

27) w art. 27:
    a) uchyla się ust. 2,
    b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wymierzając karę pieniężną, o której mowa w art. 26, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę:
    1) rodzaj, zakres lub stopień stwierdzonych naruszeń;
    2) wielkość produkcji w zakładzie, którego dotyczy naruszenie, oraz rodzaj produkowanych w tym zakładzie produktów pochodzenia zwierzęcego lub żywności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. b;
    3) stopień spowodowanego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności lub zdrowia publicznego;
    4) dotychczasową działalność podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo spożywcze, w tym liczbę wcześniej stwierdzonych naruszeń tego samego rodzaju co naruszenie, w następstwie którego ma być wymierzona kara pieniężna;

5) stopień przyczynienia się podmiotu, na który jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia;

6) działania podjęte przez podmiot dobrowolnie w celu uniknięcia skutków naruszenia.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Termin zapłaty kary pieniężnej upływa 14. dnia od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.”;

28) uchyla się art. 28;

29) w art. 36 w pkt 2 wyrazy „853/2004 i rozporządzeniu nr 854/2004” zastępuje się wyrazami „852/2004 i rozporządzeniu nr 853/2004”.

Art. 6. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2021 r. poz. 278) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do ustawy:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 8,

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z

09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27) w zakresie dotyczącym pasz;”,

– dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1793 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie tymczasowego zwiększenia kontroli urzędowych i środków nadzwyczajnych regulujących wprowadzanie do Unii niektórych towarów z niektórych państw trzecich, wykonującego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 i (WE) 178/2002 oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (WE) nr 669/2009, (UE) nr 884/2014, (UE) 2015/175, (UE) 2017/186 i (UE) 2018/1660 (Dz. Urz. UE L 277 z 29.10.2019, str. 89, z późn. zm.[22)]);

17) rozporządzenia Komisji (UE) 2020/354 z dnia 4 marca 2020 r. ustanawiającego wykaz planowanych zastosowań pasz przeznaczonych do szczególnych potrzeb żywieniowych i uchylającego dyrektywę 2008/38/WE (Dz. Urz. UE L 67 z 05.03.2020, str. 1).”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 6;

2) w art. 1 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE,

---

[22)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 11 z 15.01.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 144 z 07.05.2020, str. 13, Dz. Urz. UE L 353 z 23.10.2020, str. 4, Dz. Urz. UE L 129 z 15.04.2021, str. 119 oraz Dz. Urz. UE L 387 z 03.11.2021, str. 78.

96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[23)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”,”;

3) w art. 2 uchyla się pkt 1 i 2;

4) w art. 4:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) laboratorium urzędowe – laboratorium określone w art. 37 rozporządzenia 2017/625;”,

b) uchyla się pkt 19;

5) w art. 5 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej wydanych w trybie art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 183/2005 lub art. 145 rozporządzenia 2017/625 wynika obowiązek podjęcia lub wykonania przez właściwy organ określonych zadań lub czynności w zakresie higieny lub urzędowej kontroli pasz, określa, w drodze rozporządzenia:”;

6) w art. 6 w ust. 3, w art. 7 w ust. 1, w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w ust. 3, w art. 19 oraz w art. 21 w ust. 5 wyrazy „nr 882/2004” zastępuje się wyrazami „2017/625”;

7) w art. 7 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) urzędową kontrolą pasz i innymi zadaniami określonymi w rozporządzeniu 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie rozporządzenia 2017/625, w tym stosowaniem środków, o których mowa w art. 138 rozporządzenia 2017/625;”;

8) w art. 10 w ust. 2:

a) pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada numeru identyfikacji podatkowej (NIP), albo numer identyfikacji podatkowej nadany w kraju pochodzenia wnioskodawcy – w przypadku gdy wnioskodawca nie posiada obywatelstwa polskiego;”,

---

[23)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rodzaju i zakresu działalności, która ma być wykonywana, w tym działań podejmowanych za pomocą środków porozumiewania się na odległość,”;

9) w art. 12 w ust. 1 uchyla się pkt 1;

10) w art. 13:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 5 i 6,

– pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją oraz innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej – w przypadku stwierdzenia działań sprzecznych z prawem paszowym zgodnie z art. 108 rozporządzenia 2017/625;

8) podejmowania działań i współpracy w zakresie określonym w art. 116 i art. 119 rozporządzenia 2017/625 oraz informowania Komisji Europejskiej i współpracy z tą Komisją – w przypadku przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 124 rozporządzenia 2017/625, przez państwa trzecie;”,

– uchyla się pkt 9,

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 rozporządzenia nr 178/2002 i art. 12 rozporządzenia nr 183/2005.”,

b) uchyla się ust. 2;

11) uchyla się art. 14;

12) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urzędową kontrolę pasz i pasz leczniczych przeprowadza się na podstawie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowej kontroli, o którym mowa w art. 109 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.”;

13) w art. 45 ust. 2–4 otrzymują brzmienie:

„2. Zadania krajowych laboratoriów referencyjnych określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 oraz w przepisach wydanych w trybie art. 101 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, wykonywane w ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję Weterynaryjną nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych oraz obrotem nimi, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o Inspekcji Weterynaryjnej, a w przypadku gdy dla każdego laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne – także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie zadania określone w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 wykonywane przez te laboratoria i spełnianie przez te laboratoria wymagań określonych w art. 100 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2017/625, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w art. 100 ust. 4 rozporządzenia 2017/625.”;

14) w art. 46 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzane na obszar celny Unii Europejskiej pasze lub pasze lecznicze podlegają kontroli urzędowej przeprowadzanej przez granicznego lekarza weterynarii zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale V rozporządzenia 2017/625 oraz ustawą.”;

15) w art. 47:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Graniczny lekarz weterynarii albo powiatowy lekarz weterynarii po przeprowadzeniu kontroli urzędowej pasz innych niż wymienione w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625:”,

b) w ust. 3 wyrazy „kontrola graniczna” zastępuje się wyrazami „kontrola urzędowa”;

16) w art. 48:

a) w ust. 2:

– wyrazy „kontrola graniczna” zastępuje się wyrazami „kontrola urzędowa”,

– wyrazy „kontroli granicznej” zastępuje się wyrazami „kontroli urzędowej”,

b) w ust. 3 wyrazy „kontrola graniczna” zastępuje się wyrazami „kontrola urzędowa”;

17) w art. 53 w ust. 1 pkt 31 i 32 otrzymują brzmienie:

„31) nie informuje właściwego granicznego lekarza weterynarii o przybyciu przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej w sposób określony w art. 56 ust. 4 rozporządzenia 2017/625,

32) narusza zabezpieczenia przesyłki pasz podlegającej wzmożonej kontroli urzędowej przed uzyskaniem wyników kontroli bezpośredniej przesyłki, o której mowa w art. 65 rozporządzenia 2017/625, lub wprowadza do obrotu te pasze przed uzyskaniem pozytywnych wyników tej kontroli".

Art. 7. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2020 r. poz. 2021 oraz z 2022 r. poz. 24 i 138) w art. 88 w ust. 4 wyrazy „oraz minister właściwy do spraw rolnictwa, każdy w zakresie swoich kompetencji, opracowują plany awaryjne, o których" zastępuje się wyrazami „w zakresie swoich kompetencji opracowuje plan awaryjny, o którym".

Art. 8. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923 oraz z 2022 r. poz. 91, 655, 764 i 830) w załączniku do ustawy w części III w ust. 44 w kolumnie czwartej dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

„15) zezwolenie, o którym mowa w art. 24ba ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421 oraz z 2022 r. poz. …)

16) zezwolenie, o którym mowa w art. 24bb ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt".

Art. 9. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24) w art. 62 w ust. 2 uchyla się pkt 4 i 5.

Art. 10. 1. Graniczne posterunki kontroli w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy uchylanej w art. 25 pkt 1 zatwierdzone i funkcjonujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się punktami kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009

oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.[24)]), w których przeprowadza się kontrolę zwierząt i towarów, wyznaczonymi na podstawie art. 15a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Składy celne i magazyny zatwierdzone decyzją, o której mowa w art. 24 ust. 4 ustawy uchylanej w art. 25 pkt 1, uważa się za składy uznane decyzją, o której mowa w art. 15f ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 11. Rada do spraw Laboratoriów, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, staje się Radą do spraw Laboratoriów, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. 1. Komisja do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii działająca w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, staje się Komisją do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, i działa do dnia wygaśnięcia jej kadencji ustalonej na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2.

2. Członkowie Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii działającej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2, stają się członkami Komisji do spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, o której mowa w art. 3a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 13. Do spraw dotyczących uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii, w tym do wydawania dyplomów potwierdzających uzyskanie tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. Operacyjny plan awaryjny, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem

---

[24)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2019, str. 114, Dz. Urz. UE L 321 z 12.12.2019, str. 111 oraz Dz. Urz. UE L 357 z 08.10.2021, str. 27.

paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[25)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 45, str. 200), opracowany przez:

1) Głównego Lekarza Weterynarii na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 i zatwierdzony uchwałą Rady Ministrów,
2) ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 88 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 7

– przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowuje moc do czasu zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa planu awaryjnego, o którym mowa w art. 115 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w art. 10 ust. 1, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 11a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 15. 1. Lekarze weterynarii wyznaczeni do wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają oświadczenie:

1) o którym mowa w art. 16 ust. 2b ustawy zmienianej w art. 1, albo
2) że zachodzą okoliczności powodujące wątpliwości co do bezstronnego wykonywania czynności objętych wyznaczeniem lub że pozostają w konflikcie interesów w związku z wykonywaniem tych czynności

– w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku niezłożenia oświadczenia stosuje się przepis art. 16 ust. 5 pkt 4a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 16. 1. Rejestr, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 5, staje się rejestrem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Wykaz, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1:

1) lit. b ustawy zmienianej w art. 5, staje się wykazem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b,

---

[25)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 136 z 24.05.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 56 z 29.02.2008, str. 4, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 85, Dz. Urz. UE L 201 z 30.07.2008, str. 29, Dz. Urz. UE L 278 z 21.10.2008, str. 6, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 29 z 03.02.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 58 z 03.03.2011, str. 29, Dz. Urz. UE L 228 z 03.09.2011, str. 8, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2012, str. 24, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 22 z 27.01.2017, str. 10, Dz. Urz. UE L 33 z 08.02.2017, str. 27, Dz. Urz. UE L 195 z 27.07.2017, str. 9, Dz. Urz. UE L 348 z 29.12.2017, str. 34, Dz. Urz. UE L 36 z 09.02.2018, str. 15, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 6, Dz. Urz. UE L 43 z 16.02.2018, str. 8, Dz. Urz. UE L 75 z 19.03.2018, str. 18, Dz. Urz. UE L 77 z 20.03.2018, str. 4 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 23.10.2018, str. 20.

2) lit. c ustawy zmienianej w art. 5, staje się wykazem, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c

– ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Do wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowań w sprawach określonych w:

1) art. 25a ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się przepisy art. 25a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) art. 7, art. 19, art. 21, art. 21a i art. 23 ustawy zmienianej w art. 5 stosuje się przepisy art. 7, art. 19, art. 21, art. 21a i art. 23 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
3) art. 10 ustawy zmienianej w art. 6 stosuje się przepisy art. 10 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. Do kontroli przeprowadzanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. Legitymacje służbowe pracowników Inspekcji Weterynaryjnej wydane przed dniem 1 stycznia 2024 r. zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2024 r.

Art. 20. 1. Podmioty prowadzące działalność na podstawie decyzji, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy zmienianej w art. 5, wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, składają powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności oświadczenie zawierające dane, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmioty prowadzące działalność na podstawie decyzji, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b–d ustawy zmienianej w art. 5, w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, informują także o korzystaniu ze środków dostosowujących, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.[26)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319).

[26)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę dokonania zmian w:

1) rejestrze zakładów, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. a,
2) wykazie podmiotów podlegających rejestracji, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. b,
3) wykazie zakładów zatwierdzonych, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 lit. c

– ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. Podmioty, które prowadzą w dniu wejścia w życie ustawy działalność na podstawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 183/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 stycznia 2005 r. ustanawiającego wymagania dotyczące higieny pasz (Dz. Urz. UE L 35 z 08.02.2005, str. 1, z późn. zm.[27)]), lub zatwierdzenia, o którym mowa w art. 10 tego rozporządzenia, przekazują powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności informacje o rodzaju i zakresie działalności wykonywanej za pomocą środków porozumiewania się na odległość, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 22. Decyzje wydane na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 25 pkt 1 wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Rejestr, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 25 pkt 2, przechowuje się przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 2d ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 2d ust. 4 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

27) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 77 z 16.03.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 278 z 23.10.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241 oraz Dz. Urz. UE L 264 z 17.10.2019, str. 45.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

Art. 25. Traci moc:

1) ustawa z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 260);
2) ustawa z dnia 10 grudnia 2003 r. o kontroli weterynaryjnej w handlu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1161).

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 18 lit. a oraz art. 3 pkt 31 i pkt 33 lit. a, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek